

मधेशदृष्टिमा
विज्ञापनका लागि
सम्पर्क नं.:
① 9808835198
① 9802592799
① 9803474311
① 9854028218

राष्ट्रिय दैनिक

मधेशदृष्टि

www.emadheshdristi.com

Madheshdristi National Daily

लामिछानेविरुद्ध थुनछेक बहस जारी

मधेशहट्टि काठमाडौं । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) का सभापति रवि लामिछानेविरुद्धको थुनछेक बहस सोमबार पनि समाप्त नभएकोले काठमाडौं जिल्ला अदालतले उनलाई पुनः न्यायिक हिरासतमा पठाएको छ । काठमाडौंको स्वर्णलक्ष्मी सहकारीको बचत अपचलनसम्बन्धी मुद्दामा सभापति लामिछानेको न्यायाधीश माधवप्रसाद अधिकारीको इजलासमा सोमबारदेखि शुरु भएको थुनछेक बहस नसकिपछि लामिछानेलाई हिरासतमा पाठइएको हो । काठमाडौं जिल्ला अदालतका सूचना अधिकारी अम्बरबहादुर चन्दले भने, 'आगामी माघ २ गतेदेखि सुनुवाइ हुनेछ, उहाँलाई न्यायिक हिरासतमा राख्न प्रहरीको जिम्मा लगाइएको छ ।'

● वर्ष ३

● अंक ६५

● २०८१ साल माघ ०१ गते मंगलबार

● Tuesday 14, January 2025

● सूर्योदय: विहान ६:५६ बजे

● सूर्यास्त: साँझ ५:३३ बजे

● पृष्ठ ८

● मूल्य रु. ५/-

कीर्ते र ठगीमा बृहत्तरका तत्कालीन कार्यकारी निर्देशक ठाकुर पक्राउ

मधेशहट्टि

जनकपुरधाम ।

बृहत्तर जनकपुर क्षेत्र विकास परिषद्का तत्कालीन कार्यकारी निर्देशक बलराम ठाकुर ठगी प्रकरणमा पक्राउ परेका छन् । उनलाई सरकारी छाप र दस्तखत कित्ते गरी ३० लाख रुपैयाँ हिन्यामिना गरेको आरोपमा

सोमबार ललितपुरको भैंसेपाटीबाट पक्राउ गरिएको हो । जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाका जाहेरी परेपछि ठाकुरलाई ललितपुर परिसरको सहयोगमा पक्राउ गरिएको हो । उनलाई सरकारी छाप र दस्तखत कित्ते गरी ३० लाख रुपैयाँको बढाइने प्रहरीको भनाइ छ । उसो त ठगी प्रकरणमा ठाकुरसहित

अन्य तीन कर्मचारीहरू मुछिएका छन् । परिषद्का लेखापाल सावित्री गिरी, प्रशासन प्रमुख जितेन्द्रकुमार यादव र जिन्सी शाखा प्रमुख मदनकुमार चौधरी पनि सरकारी छाप र दस्तखत कित्ते गरी ३० लाख रुपैयाँको ठगीमा संलग्न रहेको आरोप लागेको छ । अन्य कर्मचारीविरुद्ध मंसिरमै जिल्ला

प्रहरी कार्यालय धनुषामा जाहेरी परेको थियो । अदालतले समेत उनीहरूविरुद्ध पक्राउ गरी अनुसन्धान अघि बढाउन आदेश जारी गरिसहेको छ ।

२०७६ असार ३१ गतेको भएको कीर्ते सम्झौतामा यो ठगी प्रकरण जोडिएको हो । महोत्तरी, एकडारा गाउँपालिकाका मुकेश यादवका नाममा ३० लाख रुपैयाँ निकासी भएको थियो । यादवले रकम निकासी गरिएको बारे पछि थाहा पाएपछि प्रहरीमा जाहेरी दिए । उनले आफ्नो नाममा बनाइएका कागजात र दस्तखत कीर्ते गरेर रकम हिन्यामिना गरिएको उल्लेख गरेका थिए । घटनामा संलग्न व्यक्तिले सरकारी छाप र दस्तखत दुरुपयोग गर्दै विभिन्न कागजात तयार पारेका थिए । यादवका अनुसार आफ्नो नाममा कीर्ते गरेर विभिन्न कागजात तयार गरी ३० लाख रुपैयाँ हिन्यामिना गरिएको थियो । उनीहरूले सरकारी कार्यालयको नाममा कीर्ते कागजात तयार गरेर रकम निकासी गरेको दाबी गरेका छन् । यादवका नाममा सरकारी भाडा सम्झौतासम्म बनाएर बदमासी भएको थियो ।

मुख्यमन्त्रीको कार्यालय ठूलो कि स्वास्थ्य मन्त्रालय ?

मधेशहट्टि

जनकपुरधाम ।

प्रादेशिक जनस्वास्थ्य प्रयोगशालामा निर्देशकको विषयलाई लिएर मुख्यमन्त्री कार्यालय र स्वास्थ्य मन्त्रालयबीच शितयुद्ध बढेको छ । प्रादेशिक जनस्वास्थ्य प्रयोगशालामा निमित्त निर्देशक डा. कुमार मृत्युञ्जय प्रसाद छन् । मुख्यमन्त्री कार्यालयले आइतबार पत्र लेख्दै डा. प्रणवकुमार यादवलाई निर्देशकको पद सम्हाल्न भनेपछि सितयुद्ध सतहमा आएको हो । मुख्यमन्त्री कार्यालयका शाखा अधिकृत मिथिलेशकुमार महतोद्वारा हस्ताक्षरित पत्रमा डा. यादवलाई तत्काल व्यवस्था नभएसम्म आर्थिक तथा प्रशासनिक अधिकारसहित प्रादेशिक प्रयोगशालाको निमित्त निर्देशकको पद सम्हाल्न भनिएको छ । लगत्तै मधेशको स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले मुख्यमन्त्री कार्यालयको निर्णयलाई प्रतिवाद गर्दै उनलाई हाजिरी नगराई

सम्बन्धित कार्यालयमा पठाउन सोमबार अर्को पत्र पठाएको छ । मन्त्रालयका निमित्त सचिव राजेशकुमार कर्णको हस्ताक्षर भएको पत्रमा प्रयोगशालामा निर्देशक पठाउने अधिकार मन्त्रिपरिषद्स्तरीय निर्णयबाट हुनुपर्नेमा नभएको पाइएकाले डा. प्रणवकुमार यादवको सेवासमूह र पदको दुरबन्दी खाली नरहेकाले हाजिरी नगराई सम्बन्धित कार्यालयमा फिर्ता पठाउन भनिएको छ । डा. यादव १०औँ तहका कर्मचारी हुन् भने डा. मृत्युञ्जयप्रसाद नवौँ तहका हुन् । डा. यादव हाजिरसमेत भइसकेका छन् । उनलाई

हाजिर हुन कार्यालयमा अर्को रजिष्टर खडा गर्नु परेको थियो । उनी कार्यालयमा हाजिर भएपछि निमित्त निर्देशक डा. मृत्युञ्जय प्रसाद पक्षधर कर्मचारीहरू स्वास्थ्य मन्त्रालय पुगेर मुख्यमन्त्री कार्यालयको पत्रलाई काउन्टर दिने गरी अर्को पत्र लेखाउन लगाएको प्रयोगशालाकै कर्मचारीको आरोप छ । मुख्यमन्त्री कार्यालय र स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले फरक प्रकृतिको पत्र जारी गरेपछि प्रदेश सरकार नै प्रयोगशालालाई तहसनहस पार्न खोजिरहेको आरोप कर्मचारीको छ ।

कलैया उपमहानगरपालिकाको १४ औँ परिषद्

संजय तिवारी

बारा । कलैया उपमहानगरपालिकाको १४ औँ नगरसभा सोमबार कलैयामा भएको छ । नगर प्रमुख बिनोद साहको अध्यक्षतामा भएको नगरसभामा उपप्रमुख रौशन प्रविनले नीति तथा कार्यक्रमको अर्धवार्षिक समीक्षा प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेकी थिइन् । प्रतिवेदनमा नगरसभा सदस्य शशि दासलगायतका नगरसभा सदस्यले धारणा

व्यक्त गरेका थिए । कार्यक्रममा नेपाल प्रिमियर लिगको पहिलो संस्करण बिजेता 'जनकपुर बोल्ट्स'का क्याप्टेन तथा कलैयाका स्थानीय क्रिकेट खेलाडी अनिल साह र अर्का खेलाडी अरनिको यादवलाई जनही ५१ हजार रुपैयाँसहित सम्मान गरिएको थियो । त्यस्तै, भारतमा गोल्ड मेडल जितेर आएका नेपाल सितोरियो सुबुकान करातेका १८ खेलाडी एवम् प्रशिक्षक अनिल कुमार

पाण्डेलाई जनही ५ हजार रुपैयाँसहित सम्मानित गरिएको थियो । १४ औँ नगरसभाको अवसरमा उनीहरूलाई नगरप्रमुख साह, उपप्रमुख प्रविन, ज्येष्ठ नगरसभा सदस्य श्याम विहारी प्रसाद चौधरी, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत नाथु साहलगायतकाले दोसल्ला ओढाएर नगदसहित सम्मानित गरेका हुन् । त्यस्तै, कलैयाका २ मेधावी छात्रालाई समेत सम्मान गरिएको छ ।

आज मधेशी दलहरूको कार्यदलको बैठक बस्ने

मधेशहट्टि

वीरगंज ।

मधेश केन्द्रित दलहरूको एकता र मोर्चा गठनका लागि गठन गरिएको कार्यदलको पहिलो बैठक आज मंगलबार काठमाडौंको धुम्बाराहीस्थित समर्पण एकेडेमीमा बस्ने भएको छ ।

संविधान संशोधनमार्फत थ्रेसहोल्ड बढाउने र समानुपातिक प्रणाली हटाउने सरकारको तयारीको विरोधमा दलहरू एकीकृत हुने प्रयासमा छन् । बैठकमा जसपा नेपालका तर्फबाट कार्यदल संयोजक राजकिशोर यादव, उपाध्यक्ष रेणु यादव, महासचिव इस्तियाक राई, लोसपा नेपालका तर्फबाट संयोजक जितेन्द्र सोनल, महासचिव डा. सुरेन्द्र झा, जनमत पार्टीका संयोजक अब्दुल खान, प्रवक्ता डा. शरद यादव, जनता प्रगतिशील पार्टीका उपाध्यक्ष डा. शिवजी यादव,

राष्ट्रिय मुक्ति पार्टी नेपालका नेता केशव झा र तमलोपाका अध्यक्ष एवम् पूर्वमन्त्री प्रभु साहले रौतहटका न्यायाधीशलाई 'नेताहरूको झोले न्यायाधीश' भनेर टिप्पणी गरेका छन् । नेताहरूको झोले न्यायाधीशका कारण रौतहट बदनाम एवम् अस्तव्यस्त भएको साहले गम्भीर आरोप लगाए । साथै उनले बेईमान एवम् अयोग्य न्यायाधीशको छानबिन गर्नसमेत माग गरेका छन् । प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमान सिंह राउतसँग उनले बेईमान एवम् अयोग्य न्यायाधीशलाई छानबिनको दायरामा ल्याउन माग गरे ।

मधेशहट्टि

रौतहट ।

आम जनता पार्टी (आजपा)का अध्यक्ष एवम् पूर्वमन्त्री प्रभु साहले रौतहटका न्यायाधीशलाई 'नेताहरूको झोले न्यायाधीश' भनेर टिप्पणी गरेका छन् । नेताहरूको झोले न्यायाधीशका कारण रौतहट बदनाम एवम् अस्तव्यस्त भएको साहले गम्भीर आरोप लगाए । साथै उनले बेईमान एवम् अयोग्य न्यायाधीशको छानबिन गर्नसमेत माग गरेका छन् । प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमान सिंह राउतसँग उनले बेईमान एवम् अयोग्य न्यायाधीशलाई छानबिनको दायरामा ल्याउन माग गरे ।

'नेताहरूको झोले न्यायाधीशले रौतहट बदनाम एवम् अस्तव्यस्त भयो । बेईमान एवम् अयोग्य न्यायाधीशहरूलाई छानबिनको दायरामा ल्याउन सम्माननीय प्रधानन्यायाधीश ज्यूको विशेष ध्यानाकर्षण

गराउछु,' साहले सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमा लेखेका छन् । रौतहटका न्यायाधीशहरू कानूनअनुसार पीडितलाई न्याय नदिई नेताहरूको झोले कार्यकर्ताका रुपमा काम गरिरहेको उनको आरोप छ ।

चुरोट कारखाना चलाउन दबाब बढाउँ

राघवेन्द्र साह

जनकपुरधाम ।

राजर्षि जनक र जानकीको पुण्यभूमि जनकपुरधाममा अद्र्धशताब्दीपूर्व स्थापित जनकपुर चुरोट कारखानाको दुर्गति भइरहेको छ । दशको पूर्व देशमा सबभन्दा बढी राजस्व बुझाउने एक नम्बरको औद्योगिक प्रतिष्ठान चुरोट कारखाना नै थियो । भ्रष्ट र बेइमान व्यवस्थापन उद्योग करोडौं कर्जामा डुबेको छ र पूर्ण रुपमा बन्द भई सेतो हात्तीमा सीमित भएको छ । कुनै बेला कामदार र व्यवस्थापन गरी पाँच हजारलाई रोजगारी उपलब्ध गराएको चुरोट कारखाना सरकारको जिम्मामा छ र अतीतमा तलब भन्दा दुई गुणा बढि ओभर टाइम र बोनस उठाउनेहरू अवकाश प्राप्त भइसकेका छन् ।

२०२१ पुस २९ गते उद्योग उद्घाटन भएको थियो । २० अर्ब रुपैयाँ भन्दा बढी राजस्व देशलाई बुझाएको उद्योग थियो । अहिले पनि देशभर पच्चीस अर्ब रुपैयाँ भन्दा बढीको श्रीसम्पत्ति रहेको कारखानालाई कमिशनखोरले अस्तव्यस्त बनाए । विराटनगर जुट मिल बन्द भएर पुनः सुचारु भइसकेको छ भने चालु अवस्थाको चुरोट कारखाना बन्द हुनु हरेक नेपालीको लागि लज्जास्पद छ । जुन सुकै विचारधाराका कामदार रहे पनि कारखाना सञ्चालनमा रहे त्यसले रोजगारी सञ्चालन गर्न पहल गर्नु पर्दछ र शेयर बिक्री गरेर यसलाई संकटबाट जोगाएर यसको पुरानो प्रतिष्ठान पुनर्स्थापित गरेर मधेशको नाम बढाउनु पर्दछ ।

कारखानाको ६० औँ वार्षिकोत्सव सुनसान औँशीको अँध्यारो रात बन्न पुगेको छ । अतः देशका नीतिनिर्माताले विचार गर्नु पर्दछ कि कृषि र उद्योग बन्द भए पर्यटन वा वैदेशिक रोजगारीका नाममा विकृति र विसंगति माल फैलन्छ । देशलाई सबल र आत्मनिर्भर बनाउन सकिँदैन । तसर्थ अर्बौं रुपैयाँ राजस्व बुझाएको र अर्बौंको श्रीसम्पत्ति भएर पनि ६० औँ वर्षगाँठ अवसरमा कारखानालाई सुसञ्चालन गराउन प्रथमतः यहाँका नागरिक समाजले सरकारलाई दबाब दिइ सञ्चालन गर्न पहल गर्नु पर्दछ र शेयर बिक्री गरेर यसलाई संकटबाट जोगाएर यसको पुरानो प्रतिष्ठान पुनर्स्थापित गरेर मधेशको नाम बढाउनु पर्दछ । (वडाध्यक्ष, जनकपुरधाम उपमहानगर)

समयमै बुकिङ्ग गर्नुहोस् ।

TECHNOLOGY THAT REVOLUTIONISES AGRICULTURE

9855021020

BALKAR B-546 MULTICROP SELF COMBINE HARVESTER

www.balkarcombine.com

454 SELF COMBINE HARVESTER OFFERED BY US IS HIGHLY SUITABLE TO BE OPERATED IN WET PADDY FIELDS. THE ROBUST DESIGN OF THE MACHINE OFFERS HIGH GROUND CLEARANCE THUS OPTIMIZING THE MAXIMUM OUTPUT.

OPTIONAL FEATURE

INDIA'S FIRST SELF COMBINE HARVESTER

HARVESTS : WHEAT • PADDY • GRAM & PULSES • SOYABEAN

नगरपालिकाको तालाबन्दी २० औं दिन पनि जारी

मधेशदृष्टि
रौतहट ।

जिल्लाको कठहरिया
नगरपालिकामा गरिएको
तालाबन्दीको सोमबार २० औं
दिनमा पुगोको छ । नगर
प्रमुख अजय प्रकाश जयसवाल
र प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत
रामजी जोशीको कार्यशैली प्रति
असन्तुष्टी जनाउँदै
जनप्रतिनिधीले तालाबन्दी
गरेका हुन् । कयौं पटक
तालाबन्दी भयो र खुल्यो तर,
यसपाणीको तालाबन्दी
निर्णायक हुने
जनप्रतिनिधीहरूले बताएका
छन् । कठहरिया वडा नम्बर ५
का वडा अध्यक्ष सर्फला

गुप्ताले मेयर र हाकिमको
गैरजिम्मेवारीका कारण
तालाबन्दी गर्नु परेको
बताउँछन् ।
बाहिरै बसेर चेक काट्ने र
समझौता गराउने जस्ता

कामहरु भइरहेको वडा अध्यक्ष
गुप्ताले बताए । गलत नियतले
मेयर र हाकिमले
नगरपालिकालाई बन्धक
बनाएको उनको आरोप छ ।
मेयर जयसवालले

नगरपालिकालाई कमाइखाने
भाँडो बनाएको वडा अध्यक्ष
गुप्ताको आरोप छ । साथै
उनले हाम्रो आन्दोलनलाई
बेवास्ता गरिए कडा रुपमा
प्रस्तुत हुने चेतावनी समेत दिए ।

आकां वडा अय्यक्ष चन्दन
कुशवाहाले यस अघि
आफूहरूले तलाबन्दी गर्दा
मेयरले ११ बुँदे सहमती गरेर
ताला खोल्न लगाएकौं स्मरण
गराएका छन् । 'कर्मचारीहरू
बक्यौता तलब दिने, बिजुलीको
महसुल भुक्तानी गर्ने,
खानेपानीमा पैसा राखे जस्ता
सहमतिहरू गरेर नै
नगरपालिकामा लागेको ताल्या
खोलाइएको थियो । तर अहिले
ताल्या खोलाउने कुनै किमिको
पहल भएको छैन ।' उनले
भने, 'कटहरिया नगरपालिका
२० दिने देखि मात्त होइन्
अढाइ वर्ष देखि नै मेयरको
बन्धकमा रहेको छ ।'

मधेशदृष्टि

धनुषा ।

धनुषाधाम नगरपालिका-८
कुम्हरामा एकदिने निःशुल्क
स्वास्थ्य शिविर भएको छ
कुम्हरा युवा क्लबको
आयोजनामा तथा जानकी
मेडिकल शिक्षण अस्पताल
रमदैया भवाडी धनुषाको
प्राविधिक सहयोगमा भएको
स्वास्थ्य शिविरमा २ सय ९४
जनाले स्वास्थ्य सेवा प्राप्त गरेका
छन् । शिविरमा हाडजोर्नी,
मेडिसिन, पेट, छाती, मुटु,

मृगौला, कान-चौंटी, छाला रोग, सर्जरी, बाबरीयार, आँखा, स्त्री तथा प्रसूति विभाग, रक्तपरीक्षण र अल्ट्रासाउण्ड जस्ता सेवा प्रदान गरिएको थियो । कुम्हरा, केशवकुट्टि, मुलाबारी, धारपानी, रस्वर्तीपुर र भिगवानपुर भिगवानपुरलगायतका क्षेत्रका स्थानीयले शिविरमा सेवा लिएका थिए । शिविरको अध्यक्षता कुम्हरा युवा क्लबका अध्यक्ष मुकेश कुमार ठाकुरले गरेका थिए । प्रमुख अतिथि

धनुषाधाम नगरपालिकाका
उपप्रमुख विद्या देवी भुजेल
थिइन् । विशिष्ट अतिथि नेका
एमालेका केन्द्रीय सल्लाहकार
असर्फी भिन्वार यादव,
माओवादी केन्द्रका प्रदेश सदस्य
इल्कु भिन्वार यादव, शिक्षा
शाखा प्रमुख विष्णु मण्डल,
जनता समाजवादी पार्टी
नेपालका युवा नेता
जगतनारायण लगायत थिए ।
शिथिर प्रगतिशील जनता
पार्टीका विद्यालय कुम्हराको
प्राङ्गणमा भएको हो

ओम शिवशक्ति सहकारीको साधारण सभा सम्पन्न

मधेशदृष्टि

वीरगंज
ओम शिवशक्ति बचत तथा ऋण
सहकारी संस्थाको १६ औं
वार्षिक साधारण सभा सम्पन्न
भएको छ ।

कार्यक्रमको राष्ट्रिय सहकारी
महासंघ नेपालका अध्यक्ष शम्भु
प्रसाद गुप्ताले उद्घाटन गर्दै यो
संस्थामा कुनै पनि किसिमको
नकारात्मक विषय बाहिर
नआएको हुनाले ढुक्का भएर

कारोबार गर्न आम जनतालाई
आहूत गरे । कार्यक्रममा जिल्ला
बचत तथा ऋण सहकारी संघ
पर्सिका अध्यक्ष हेरराम पटेल,
संस्थाका कार्यकाय्री प्रमुख अरुण
साह, रविभूषण श्रीवास्तव
लगायतले शुभकामना मन्तव्य
राखेका
थिए । कार्यक्रम संस्थाका
अध्यक्ष कालिष्टर साह कानुकी
अध्यक्षतामा सम्पन्न भएको
थियो ।

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम ।
 धनुषाको लक्ष्मीनियाँ
 गाउँपालिकामा हुलाक
 कार्यालय स्थापना गरिएको
 छ । एक पालिका, एक
 हुलाकको अवधारणा
 अन्तर्गत धनुषाको लक्ष्मीनियाँ
 गाउँपालिकामा कार्यालय
 स्थापना भएको हो ।
 लक्ष्मीनियाँ-७ स्थित बजारमा

सोमबार हलाक कार्यालयको
उद्घाटन गर्दै गाउँपालिकाका
अध्यक्ष भोगेन्द्र मिश्रले
हलाक कार्यालयको
स्थापनाले गाउँपालिकाका
जनताले सरल, सहज तथा
सुलभ तरिकाले सेवा पाउने
विचार व्यक्त गरे ।
सरकारी सेवा गाउँगाउँसम्म
पु-याउन सरकारले गरेको
उक्त प्रयासको प्रशंसा गर्दै

उनले हुलाकको आवश्यकता
 र महत्व अझै रहेको बताए ।
 हुलाक निर्देशनालय
 जनकपुरधामका निमित्त
 हुलाक निर्देशक लाल झाले
 हुलाक सेवाको ऐतिहासिक
 महत्व तथा ग्रामीण क्षेत्रमा
 यसको पहुँचका फाइदाबारे
 चर्चा गरे ।
 हुलाक कार्यालय सञ्चालन

भएपछि पत्ताचार, पासेल
सेवा, सरकारी सूचना
आदानप्रदानका सुविधा
प्रदानलगायत अन्य सुविधा
प्रदानमा सहज हुने अपेक्षा
गरिएको छ ।

निकालने र ध्वनि प्रदूषण गर्ने मोटरसाइकलहरूको संख्या बढ्दै गएपछि यसलाई नियन्त्रण गर्न ट्राफिक प्रहरीले विशेष अभियान चलाएको छ । सोमबार मातै ट्राफिक प्रहरी कार्यालय पर्साले दुई वटा मोटरसाइकललाई कारबाही गर्दै एक हजार जरिवाना गरेको इन्स्पेक्टर भट्टले जानकारी दिए ।

पछिल्लो एक हप्तामा मातै
ट्राफिक प्रहरीले आधा

दुर्जनभन्दा बढी
मोटरसाइकललाई साइलेन्सर
परिवर्तन गरेकी आरोपमा
नियन्त्रणमा लिई कारबाही
गरेको छ । इन्स्पेक्टर भट्टले
सार्वजनिक शान्ति भङ्ग गर्ने र
नियम उल्लङ्घन गर्ने सवारी
साधनमाथि कडा कारबाही गर्ने
बताए । अभियानले सहरभित्र
सवारी सुरक्षालाई प्रवर्द्धन
गर्नुका साथै घन प्रदूषण
नियन्त्रणमा पनि सहयोग पुर्या
विश्वास लिएको छ ।

स्वरूप परिवर्तन गरी ध्वनि प्रदूषण गर्ने
मोटरसाइकललाई कारबाही

भूमि आयोग पर्साको अध्यक्षमा अहमद

मधेशदृष्टि

वीरगंज ।
भूमि समस्या समाधान आयोग पर्साको
अध्यक्षमा पुनः तबरेज अहमद नियुक्त
भएका छन् ।
सरकारले ५८ जिल्लामा भूमि समस्या
समाधान आयोगको अध्यक्ष नियुक्त गर्ने

क्रममा पर्साको अध्यक्षमा अहमद नियुक्त भएका हुन् । अहमद ,जनता समाजवादी पार्टी (जसपा) का नेता पनि हुन् ।
उनी यसअघि २०७८ चैत १७ गतेदेखि २०८० चैत ८ गतेसम्म पनि पर्साको भूमि आयोगको अध्यक्ष थिए । सत्ता

गठबन्धनमा रहेका कांग्रेस, एमाले लगायतका दलहरूले ५८ जिल्लामा भागबन्डा गरेर भूमि समस्या समाधान आयोगको अध्यक्ष नियुक्त गरेका हुन् । यस्तै बाराको अध्यक्षमा जीतपुरसिमरा उपमहानगरपालिका-२१ का भरत बहादुर घले नियुक्त भएका छन् ।

महाकुम्भमा एक करोड बढीले गरे स्नान

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम ।
महाकुम्भमा एक करोडभन्दा बढी भक्तजनले १ सय ४० वर्षपछि चारतको प्रयागराजमा स्नान गरेका छन् । विश्वभरका १० हजारभन्दा बढी विदेशी

भक्तजनले पनि स्नान गरेका थिए ।
महाकुम्भमा एक लाख २५ हजारभन्दा बढी सुरक्षार्मी परिचालन गरिएको छ ।
भक्तजनको सुविधाका लागि डेढ लाख अस्थायी शौचालय

निर्माण गरिएको थियो । हात्ती,
घोडा, ऊँट र महँगो गाडीमा
सवार नागा, साधु, सन्तहरू
वाद्ययन्त्र लिएर स्नानमा
निस्किए ।
नेपालबाट पनि ठूलो संख्यामा
भक्तजन स्नान गर्न गएका

थिए । जानकी मन्दिर, पगला
बाबालगायत धेरै साधुसन्तले
पनि महाकुम्भमा खालसाको
आयोजना गरे । भारतीय
रेलवेले यात्रीको सुविधाका
लागि थप रेलसेवा उपलब्ध
गराएको थियो ।

मधेशदृष्टि
वीरगंज ।

वीरगंज महानगरपालिकाले बि
उद्यान खाली गरेर त्यहाँ रहेका थो
तथा खुद्रा तरकारी र हड्डी बजारला
इनर बाइपास क्षेत्मा स्थानान्तर
गर्ने तयारी अघि बढाएको छ । नग
प्रमुख राजेशमान सिंहको नेतृत्वम
इनर बाइपासस्थित सरका
जग्गाको अवलोकन गरिएको छ ।

आदेशपछि भूमिसुधार तथा
मालपोत कार्यालय, पर्साले जग्गा
नेपाल सरकारको नाममा दत्त
गरेपछि महानगरले त्यस क्षेत्रलाई
व्यवस्थित तरकारी बजारका लागि
उपयोग गर्ने योजना बनाएको हो
महानगरपालिकाले नगरसभाबाट
प्रतिवर्ष रु १५ रुपैयाँ शुल्क लिने
निर्णय गर्दै तरकारी र हङ्कड बजारको
स्थापना प्रक्रिया अघि बढाएको छ
बिपी उद्यानमा डेढ दशकदेखि

सञ्चालनमा रहेका व्यवसायीले यसअघि कुनै शुल्क तिरेका थिएनन्, जसका कारण व्यक्ति विशेष र नगर प्रहरीले अनधिकृतरूपमा रकम असुल्ने गुनासो आइरहेको थियो । नयाँ स्थानमा आवइरहाथीले आफ्नै लगानीमा संरचना निर्माण गर्नु सहमति जनाइसकेका छन् । यद्यपि, स्थानान्तरण प्रक्रियामा बिपी उद्यान क्षेत्रका २० दलित परिवार विस्थापित भएका छन्, जसले उनीहरूलाई

अस्थायी रूपमा घरबारविहीन बनेको छ । बिपी उद्यानमा ३५ थोक, ४० खुद्रा पसल र यस्तै संस्थामा हड्के बजार सञ्चालनमा रहेका थिए । स्थानान्तरणले व्यवसायलाई व्यवस्थित बनाउने अपेक्षा गरिए पनि दलित परिवारको पुनःस्थापनाको अभाव गर व्यवसायी व्यवस्थापन समुदायीताले प्रक्रिया जटिल बनाएको छ ।

पटेर्वा सुगौली गाउँपालिका
गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय
पर्सा, मधेश प्रदेश, नेपाल

सम्पादकीय

सर्लाहीका होटलमा सुधारको अपेक्षा

सर्लाही तराईको प्रमुख व्यापारिक र सांस्कृतिक केन्द्र हो । यहाँ बढ्दो व्यापार, उद्योग र आवागमनका कारण होटल व्यवसाय तीव्ररूपमा विकास भइरहेको छ । विभिन्न स्तरका होटल र रेस्टुरेन्ट सञ्चालनमा आए पनि यी व्यवसायले ग्राहक सन्तुष्टिमा महत्वपूर्ण चुनौती सामना गरिरहेका छन् । ग्राहकले होटलबाट उच्चस्तरको सेवा, सरसफाइ, खानाको गुणस्तर र मैत्रीपूर्ण वातावरणको अपेक्षा गर्छन् । तर, सर्लाहीका धेरै होटलले यी मापदण्ड पूरा गर्न सकेका छैनन् । विशेषगरी, सफाइ अभाव, खाना पकाउने प्रक्रिया र गुणस्तरमा ध्यान नपुग्ने तथा कर्मचारीको व्यवहारको कमजोरीजस्ता समस्याले ग्राहक असन्तुष्ट छन् । ग्राहकको अपेक्षा अनुसारको सेवा गुणस्तरमा होटल व्यवसायीको ध्यान नपुग्दा सेवाग्राही असन्तुष्ट देखिएका छन् । होटल तथा रेस्टुरेन्ट क्षेत्रमा आवश्यक दक्ष कर्मचारी अभाव यहाँको प्रमुख समस्या हो । तालिम प्राप्त र अनुभवी कर्मचारी अभावले सेवा गुणस्तरमा गिरावट आएको छ । धेरैजसो

होटलले स्थानीयस्तरमै कर्मचारी भर्ना गर्ने गरेका छन्, तर उनीहरूलाई आवश्यक तालिम नदिई काममा लगाइने भएकाले ग्राहकलाई गुणस्तरीय सेवा दिन सकिएको छैन । तालिम प्राप्त कर्मचारी राख्दा उचित पारिश्रमिक दिनुपर्ने भएकाले कम पारिश्रमिकमा कर्मचारी राख्दा दक्ष कर्मचारी नराख्ने गरेका कारण साथै पर्याप्त पूर्वाधार र सुविधा अभावका कारण सेवाग्राही (ग्राहक) असन्तुष्ट हुने गरेको पाइएको छ । सर्लाहीका अधिकांश होटलले आधुनिक पूर्वाधार र सुविधाको कमी सामना गरिरहेका छन् । वातानुकूलित कोठा, अनलाइन बुकिङ प्रणाली, उच्चस्तरको वाइफाइ सेवा जस्ता सुविधाका साथै उचित पार्किङ अभावले ग्राहकलाई असहज बनाएको छ । यस्तै, खानाका परिकारमा विविधता र सुरक्षामा पनि सर्लाहीका अधिकांश होटलले ध्यान नपुर्‍याएको पाइएको छ । सर्लाहीमा होटल व्यवसाय तीव्र वृद्धि भएको छ । प्रतिस्पर्धा बढाएको छ । तर,

धेरैजसो होटल व्यवसायीबीच व्यावसायिक रणनीतिमा कमी देखिन्छ । मार्केटिङ, ग्राहक प्रतिक्रिया संकलन र ग्राहकलाई पुनःआकर्षित गर्न नयाँ कार्यक्रमको कमीले प्रतिस्पर्धामा टिक्न समस्या भएको छ । होटलहरूको सेवा गुणस्तर सुधारमा प्रतिस्पर्धा नगर्ने तर अनावश्यक र गैरकानूनी धन्दामा प्रतिस्पर्धा गरेका कारण एकदिन भए पनि घरभन्दा बाहिर शान्त वातारणमा पारिवारिक बसाइका लागि विभिन्न ठाउँबाट सर्लाहीका होटल तथा रेष्टुरेन्टमा आउने ग्राहक दिक्दार भएर फर्किनु पर्ने बाध्यता छ भने होटलमा पाइने सामानमा समेत चर्काे शुल्क असुली हुँदा ग्राहक मारमा परेका छन् । यस्ता यावत समस्या समाधान गर्न होटल व्यवसायीले निश्चित कदम चाल्नुपर्नेमा त्यसतर्फ जिल्लाका ठूला होटल सञ्चालकहरूको समेत ध्यान नपुगेको देखिन्छ । कर्मचारीलाई तालिम प्रदान गरेर सेवा गुणस्तर सुधार गर्न, होटलको सरसफाइ र खानाको गुणस्तर सुधार गर्न, उचित

पार्किङको व्यवस्थाका साथै आधुनिक प्रविधि र सुविधामा लगानी गरेर ग्राहकलाई सुविधासम्पन्न सेवा उपलब्ध गराउन जरुरी देखिएको छ । त्यस्तै, ग्राहकको प्रतिक्रिया संकलन गर्दै उनीहरूको अपेक्षाअनुसार सेवा सुधार गर्न जिल्लाका कुनैपनि होटल व्यवसायीहरूले काम गरेको तथ्यांक छैन । होटल व्यवसायीले संयुक्तरूपमा रणनीति बनाएर प्रतिस्पर्धात्मक वातावरणलाई सकारात्मक बनाउँदै होटलको सेवा तथा सुविधामा प्रतिस्पर्धा गर्न आवश्यक रहेको जानकारीहरु बताउँछन् । सर्लाहीको होटल व्यवसायले पर्यटन, व्यापार र सांस्कृतिक क्षेत्रको विकासमा ठूलो योगदान दिनसक्ने भए पनि अहिले पर्यटन र सांस्कृतिक क्षेत्रको विकासमा कुनै पनि होटलको ध्यान पुगेको छैन । बरु कसरी कमाउन सकिन्छ भनेर गैरकानूनी धन्दामा प्रतिस्पर्धा गर्ने प्रचलनका कारण जिल्लामा विकृति बढ्दै गएको प्रति जानकारीले चिन्ता व्यक्त गरेका छन् ।

सुदूरको ठूलो पर्यटन पूर्वाधार, जाल्पादेवी केबलकार

सोमनाथ लामिछाले

नेपाल प्रिमियर लिग क्रिकेट (एनपिएल)को फाइनलमा सुदूरपश्चिम रोयल्स पुगु अघिदेखि नै कीर्तिपुर रंगशालामा अर्कै माहोल थियो । खेलको बिचबिचमा बजाइने लोकप्रिय देउडा गीत र नृत्यमा झुम्दै गरेका दर्शकहरूले सुदूरपश्चिमलाई राप्रैसँग परिचित गराएका थिए । सुदूरपश्चिम अब टाढा होइन, आमनेपालीको मनमुटुमा र केन्द्रमै छ भन्ने सन्देश त्यहाँ देखिन्थ्यो, सुनिन्थ्यो । देशको भूगोलमा त सुदूरपश्चिम टाढै छ, तर धेरै कुरामा केन्द्रमा छ । राजनीति होस् या कला संगीत, प्रशासन होस् या सुरक्षा । अनेक आयाममा राष्ट्रको केन्द्रमा छ सुदूरपश्चिम । यी क्षेत्रमा प्रायः प्रभावशाली भूमिकामै देखिन्छ यो प्रदेश ।अहिले पनि सुदूरपश्चिम प्रदेशबाट संघीय मन्त्रिपरिषदमा संख्या र प्रभावका आधारमै महत्त्वपूर्ण जिम्मेवारीमा छन् । यसअघि पटकपटक सुदूरपश्चिमले मुलुकको शासनको बागडोर सम्हालेको त छँदै छ । यसबाहेक संस्कृति, पर्यटन र

प्रकृतिको कुरा गर्ने हो भने पनि अरुभन्दा सम्पन्न छ, सुदूरपश्चिमको भूगोल । धार्मिक पर्यटकीय क्षेत्र, जलस्रोतको अथाह भण्डार, जडीबुटीसमेत अनेकन प्राकृतिक स्रोतसाधनले भरिपूर्ण मानिन्छ यहाँको माटो । यति हुँदाहुँदै पनि यो क्षेत्रमा पर्यटन होस् या अन्य पूर्वाधारले भने अपेक्षाकृत कमी नै छ यहाँ । जलविद्युत् उत्पादनमा केही लगानी त देखिन्छ, तर मुलुकको निजी क्षेत्र खासै ठुला परियोजनामा यहाँ अघि सरेको देखिएको छैन । सायद यसैकारण पनि हुन सक्छ राजधानी काठमाडौँबाट निकै टाढा भएकैले आफूहरू हेपिएको गुनासो यहाँका आममानिसमा व्याप्त छ । सरकार र निजी क्षेत्र दुवैको लगानी सुदूरपश्चिम र कर्णाली प्रदेशका उच्च हिमाली जिल्लामा अन्य प्रदेशको तुलनामा कमै रहेको मात्र होइन, मानव विकास सूचकांकमा पनि यी दुवै प्रदेश धेरै पछि रहेका छन् । तर, यतिखेर भने सुदूरपश्चिममा पूर्वाधारको लगानीमा उत्सुकता देखिन थालेको महसुस भएको छ । खासगरी पर्यटन पूर्वाधार निर्माण,

उद्योग स्थापना तथा मेडिकल कलेज स्थापनाजस्ता केही क्षेत्रमा निजी क्षेत्र आकर्षित हुन थालेका छन् । रोजगारीको विकराल समस्या भोगिरहेको सुदूरपश्चिमबाट बसेरिन

हजारौँ मानिस छिमेकी भारतका विभिन्न सहर, बजारमा कामका लागि भौँतारिरहेको अवस्थामा नेपालभित्रै रोजगारी सिर्जना गर्ने प्रयत्न हुनु आफैँमा ठुलो उपलब्धि

हो । यही सिलसिलामा हालै मात्र आइएमई समूहले सुदूरपश्चिममै पहिलोपटक झन्डै पाँच अर्ब लगानीमा जाल्पादेवी केबलकार निर्माण गर्ने गरी शिलान्यास गरेको छ । पछिल्ला वर्षहरूमा सरकारी एवं निजी क्षेत्रको लगानी खुम्चिरहेको र लगानीकर्ताहरूमा संशयका बिच कैलालीको कर्णाली पुल नजिक चिसापानीमा जोखिम मोलेर यति ठुलो लगानीमा केबलकारसहित पर्यटन पूर्वाधार बन्न लागेको छ । नेपालसहित सीमावर्ती भारतीय पर्यटकलाई समेत आकर्षित गर्ने गरी निर्माण हुन लागेको यस पर्यटन पूर्वाधारमा केबलकारसहित पाँचतारे होटल, बालउद्यान, जिपलाइन, क्यासिनोसमेतका संरचना बन्न लागेको आइएमई समूहका अध्यक्ष चन्द्र ढकालले बताए ।

निजी क्षेत्रबाट सुदूरपश्चिममा यति ठुलो लगानी भएकै यो पहिलो हो, नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका अध्यक्षसमेत रहेका ढकालले भने, ‘हामी जोखिम मोलेरै यो ठाउँमा आएका छौँ । यस परियोजनाले अरूलाई पनि सुदूरपश्चिममा लगानी गर्न उत्प्रेरित गर्ने हाम्रो विश्वास छ । देशका सातै प्रदेशमा कम्तीमा एउटा केबलकारसहित होटल तथा अन्य एकीकृत पर्यटकीय संरचना निर्माणको अभियानअन्तर्गत सुदूरपश्चिम आगुपुगेका छौँ ।’ सुन्दर कर्णाली पुल तर्नासाथ सुदूरपश्चिम प्रदेश सुरु हुन्छ । यो पुलको पश्चिमतर्फ कैलाली जिल्लामा निर्माण हुने यो बृहत् पर्यटन पूर्वाधारको परराष्ट्रमन्त्री डा. आरजु राणा देउवाले हालै शिलान्यास गरेकी हुन् । यो पूर्वाधार सुदूरमै लगानीको नयाँ ढोका खुल्न लागेको शिलान्यास समारोहमा मन्त्री डा. राणासहितका सहभागी मन्त्रीहरू र पर्यटन व्यवसायीहरूले बताएका थिए ।

अध्यक्ष ढकालका अनुसार झन्डै ३.२ किलोमिटर लामो यस केबलकारले चिसापानी र मोहन्याल गाउँपालिकाको राजकोटालाई जोड्नेछ । यो नेपालमा हाल सञ्चालित केबलकारमध्ये सबैभन्दा लामो हो । यसमा ४० वटा गोन्डोला रहने पनि ढकालले जानकारी दिए । विश्वकै उत्कृष्ट इटालियन कम्पनीका उपकरण जडान गरेर निर्माण हुने यस केबलकारले कैलालीको सबैभन्दा दुर्गम मानिएको मोहन्याल गाउँपालिकाको राजकोटालाई जोड्नेछ । तुलनात्मक रूपमा हरेक मौसममा चिसो हावा बहने राजकोटालाबाट कर्णाली नदी, उत्तरतर्फ अपी र सैपाल हिमाल, सुर्खेत, डडेल्धुरासमेतका धेरै जिल्लाको मनोरम दृश्य अवलोकन गर्न सकिन्छ ।

जाल्पादेवी केबलकार निर्माणको शिलान्यास समारोहमा सम्बोधन गर्दै परराष्ट्रमन्त्री डा. राणाले कर्णाली नदी पश्चिममा लगानी गर्न निजी क्षेत्र आउनु प्रदेशकै लागि गौरवको कुरा भएको बताइन् । ‘हामी त वर्षौंदेखि यो दिनको पर्खाइमा थियौँ, आज त्यो दिन आएको छ । अब अरू व्यवसायीलाई पनि सुदूरपश्चिम आउने ढोका खुलेको छ । सुदूरपश्चिममा त जनता पनि गरिब छन् । यहाँ साधनस्रोत पनि छैन, लगानी उठ्दैन भन्ने धेरैको सोचलाई अब यो परियोजनाले बदलिदिएको छ । कसै न कसैले जोखिम लिनैपुग्थ्याे, आइएमई गुपले यो अट लिएर अरूलाई पनि अब यहाँ आउन ढोका खोलिदिएको छ,’ मन्त्री डा. राणाले भनिन् ।

मन्त्रिपरिषद्को बैठकले १२ ताल अठार ठुला मैदान भएको क्षेत्र, वैद्यनाथधाम, चुरे पहाडको फेदमा रहेको कैलालीको गोदावरीधाम क्षेत्र, सीमापारि भारतीय नागरिकका कुलदेवता मानिने कैलालीको बेईडाबाबा धाम, डडेल्धुराको उग्रतारा मन्दिर, घटाल बाबाको मन्दिर र महाकाली नदीकिनारको पशुपाम धाम, डोटीको शैलेश्वरी मन्दिर र बड्डीकेदारधाम, बैतडीको त्रिपुरासुन्दरी मन्दिर, निडलाशैनी र भूमेश्वर महादेवको गुफा, बाजुराको बडिमालिका आदि मुख्य छन् ।

कैलाली उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष पुष्पराज कुँवर कर्णाली प्रदेशमा लामो समयदेखि विकासको लागि काम गर्दै आएका हुन् । उनले भने, ‘यो परियोजनाले केवलकार निर्माणले पर्यटकीय गतिविधि बढ्ने र व्यावसायिक पूर्वाधार निर्माणमा निजी क्षेत्र थप उत्साहित हुने बताइन् । सुदूरपश्चिमको कैलाली चिसापानीमा निर्माण हुने यस पूर्वाधारले सुदूरपश्चिमका साथै लुम्बिनी क्षेत्रका नेपालगन्ज, बर्दियासमेतका क्षेत्रको पर्यटन प्रवर्द्धनमा सघाउने व्यवसायी सूर्यबहादुर थापाको भनाइ छ ।

हुन पनि कर्णालीवािर् लुम्बिनी प्रदेशको बर्दिया छ भने पुल तर्नासाथै दाहिनेपिडिबाट लामे बाटोले छोटो दूरीमै सुर्खेत भएर कर्णाली प्रदेशलाई जोड्छ । अनि केबलकार निर्माणस्थल त सुदूरपश्चिमको कैलाली भइहाल्यो । जसरी यो स्थान तीन प्रदेशको संगमस्थल छ त्यसैगरी, पर्यटनको पनि त्रिवेणी छ भन्दा हुन्छ ।

किनभने कर्णालीको इन्द्राविट्ठल र बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्ज त पर्यटनका विश्वप्रसिद्ध आकर्षण नै हुन् । त्यसैले आफैँमा सुन रहेको यो ठाउँमा केबलकारले सुगन्ध थप्ने विचार शिलान्यास समारोहमा उपस्थित स्थानीयले राखेका थिए । रासस

सिक्लेसमा ठेलो हान्ने मेला

कास्कीको पर्यटकीय गाउँ सिक्लेसमा दुई सय वर्षअघि देखिको इतिहास जोडिएको माघे सङ्क्रान्ति मेला भोलिदेखि सुरु हुने भएको छ । कास्की र आसपासका क्षेत्रमा प्रचलित प्राचीन मेलाहरूमध्येको यो मेला मेला सिक्लेस युवा क्लबको आयोजनामा गर्न लागिएको हो । सिक्लेसमा माघे सङ्क्रान्तिका दिनमा ठेलो हान्ने प्राचीन परम्परा दुई सय वर्षअघि देखि प्रचलनमा आएको इतिहासअनुसार त्यही समयदेखि नै यो मेला हुँदै आएको विश्वास गरिन्छ ।क्लबका अध्यक्ष भोलामान गुरुङले उनले ‘ग्रामीण पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि सिक्लेस माघे सङ्क्रान्ति मेला’ भन्ने नाराका अवसरमा मेला गर्न लागिएको बताए । उनका अनुसार माघ १ देखि ४ गतेसम्म खुला पुरुष तथा महिला भलिबल, पुरुष बास्केटबल, गुरुङ गीतमा सामूहिक नृत्य प्रतियोगिता, ठेलोलगायत लोपोन्मुख स्थानीय खेलकुदका प्रतियोगितासहित विभिन्न सांस्कृतिक कार्यक्रम गरिनेछ ।मेलाका अवसरमा हुने खुल्ला पुरुष भलिबल प्रतियोगिताका विजयीले एक लाख रुपैयाँ नगदका साथमा मेडल र प्रमाणपत्र, द्वितीय हुनेले ७० हजार रुपैयाँसहित मेडल र प्रमाणपत्र पाउने आयोजकले जनाएको छ । त्यस्तै, खुल्ला महिला भलिबलतर्फ प्रथम हुनेले ३० हजार रुपैयाँ, मेडल र प्रमाणपत्र तथा द्वितीय हुनेले २० हजार रुपैयाँ, मेडल र प्रमाणपत्र पाउनेछन् । खुल्ला पुरुष बास्केटबलतर्फ प्रथम हुनेले एक लाख रुपैयाँसहित मेडल र प्रमाणपत्र तथा द्वितीय हुनेले ७० हजार रुपैयाँ नगदसहित मेडल र प्रमाणपत्र पाउनेछन् ।

मेलामा गुरुङ भाषा गीतको सामूहिक नृत्यमा प्रथम हुनेले ६० हजार रुपैयाँ, मेडल र प्रमाणपत्र तथा द्वितीय हुनेले ४५ हजार रुपैयाँ, मेडल र

प्रमाणपत्र पाउनेछन् । तेस्रो हुनेले ३० हजार रुपैयाँ, मेडल र प्रमाणपत्र पाउने जनाइएको छ । प्रतियोगिताअन्तर्गत ठेलो खेलका विजेताले ४५ हजार रुपैयाँसहित मेडल र प्रमाणपत्र तथा द्वितीय हुनेले ४० हजार रुपैयाँसहित मेडल र प्रमाणपत्र पाउनेछन् । सभायुला युवा परिवारले सञ्चालन गर्ने ठेलो प्रतियोगिताको प्रमुख आतिथ्यता ठेलो प्रतियोगिताका पूर्वविजेता केशबहादुर गुरुङले गर्ने जनाइएको छ ।

पोखराबाट करिब ४० किमीको दूरीमा कास्कीको उत्तरपूर्वी भेगमा रहेको सिक्लेस मादी गाउँपालिका–१ अन्तर्गत अन्नपूर्ण हिमाल र लमजुङ हिमाल काखमा रहेको छ । यहाँ चार सय ५० घरधुरी रहेका छन् । ग्रामीण पर्यटन केन्द्रका रूपमा विकास भइरहेको यहाँ पर्यटकको सुविधालाई लक्षित गरी सुविधासम्पन्न ४७ वटा होटल दर्ता भई सञ्चालनमा रहेका छन् ।

त्यसैगरी, ३६ वटा घरबास सञ्चालनमा छन् । पर्यटकीययाममा एक हजार पाँच सयदेखि दुई हजार जनासम्म पर्यटक सिक्लेसमा घुम्न आउने गरेको मादी गाउँपालिका–१ का वडा अध्यक्ष देवीजङ्ग गुरुङले जानकारी दिए । सिक्लेसमा करिब नौ सय वर्षअघि देखि नै बसोबास सुरु भएको अनुमान गरिने बताउँदै उहाँले दुई सय वर्षअघि देखि यहाँ माघे सङ्क्रान्तिका अवसरमा ठेलो हान्ने प्रचलन रहेका कारण त्यसैबेलादेखि सिक्लेस माघे सङ्क्रान्ति मेला सुरु भएको अनुमान गरिने जानकारी दिए । पछिल्लो समय सिक्लेस जाने बाटोलाई व्यवस्थित गर्ने उद्देश्यका साथ तेस्रो खण्डको काम सुरु हुन लागेको उनले जानकारी दिए । काहुँखोला सिक्लेस सडकमा अहिले तस्रो खण्डको कालोपत्र गर्ने काम सुरु गर्न लागिएको उनले बताए । गाउँ तथा पर्यटकको सुरक्षाका लागि ६४ स्थानमा सिस्ती क्यामेरा जडान गरिएको उनले जानकारी दिए । स्थानीयको सेवाका लागि चाँडो काम गर्न प्रविधिमेत्री काम थालिएको बताउँदै उनले कतिपय अवस्थामा जनतालाई कार्यालयसम्म जान नपर्ने सुविधा समेत दिइएको बताए । रासस

राष्ट्रपतिद्वारा निर्माणाधीन संघीय संसद् भवनको अवलोकन

काठमाडौँ । राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले निर्माणाधीन संघीय संसद् भवनको अवलोकन गरेका छन् । सिंहदरबार परिसरभित्र निर्माणाधीन भवनको सोमबार राष्ट्रपति पौडेलले अवलोकन गरेको राष्ट्रपति कार्यालयले जनाएको छ । सो क्रममा सभामुख देवराज चिमिरे, राष्ट्रियसभाका अध्यक्ष नारायण दाहालको उपस्थित रहेको थियो ।

राष्ट्रपति पौडेललाई अवलोकनका क्रममा सहरी विकास मन्त्रालयका सचिव गोपाल सिग्देलले सो भवन निर्माणमा भइरहेको प्रगतिबारे जानकारी गराएका थिए । पौडेलले भवनसम्बन्धी विभिन्न जिज्ञासा राख्दै सम्बद्ध पक्षलाई यथाशक्य चाँडो सक्त्र निर्देशन पनि दिए । संघीय संसद्का दुवै सदन प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रियसभा, संसदीय समितिहरू, संसदीय

दलका कार्यालयसमेत रहने गरी १२ वटा ब्लकसहितको संरचना निर्माण गरिएको छ । १ सय ७३ रोपनी क्षेत्रमा फैलिएको परिसरको ४५ प्रतिशत भूभागमा प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रियसभा रहनेछ। संघीय संसद् भवन नहुँदा २०६४ पछि सरकारले नयाँ बानेश्वरको अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन केन्द्रलाई भाडामा लिएर संसद् भवनको रूपमा प्रयोग गर्दै आएको छ । रासस

‘सार्वजनिक यातायातमा अपांगता भएका व्यक्तिको पहुँच अभिवृद्धि गर्नुपर्ने’

काठमाडौँ । भौतिक पूर्वाधार तथा यातायातमन्त्री देवेन्द्र दाहालले सार्वजनिक सेवामा अपाङ्गता भएका व्यक्तिको पहुँच अभिवृद्धि गर्नुपर्नेमा जोड दिएका छन् । राष्ट्रिय शारीरिक अपाङ्ग सङ्घले सोमबार काठमाडौँमा आयोजना गरेको ‘सार्वजनिक यातायातमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको पहुँच अभिवृद्धि’ विषयको राष्ट्रिय कार्यशालामा मन्त्री दाहालले सडक संरचना अपाङ्गमैती बनाउन सरकार लागिपरेको बताए । उनले भने, ‘हामीले सुरक्षित पूर्वाधार निर्माणमा जोड दिएका छौँ । सडक एवं सवारी दुर्घटनामार्फत हुने

अपाङ्गता न्यूनीकरणका लागि हामी प्रतिबद्ध छौँ ।’ सडक तथा सवारी दुर्घटना अपाङ्गता सिर्जना हुने जोखिमको क्षेत्र भएकाले यसलाई सुरक्षित बनाउन सबै पक्षको सहकार्यको आवश्यकता रहेको मन्त्री दाहालले उल्लेख गरे । सार्वजनिक सवारीसाधनमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई पहिलो प्राथमिकता दिन यातायात व्यवसायी एवं मजदुरलाई आग्रह गरे । नेपाल यातायात व्यवसायी राष्ट्रिय महासङ्घका वरिष्ठ उपाध्यक्ष सरोज सिटौलाले सबै सवारीसाधनमा अपाङ्गतामैली व्यवहारका लागि मजदुर एवं व्यवसायीलाई

अभिमुखीकरण गर्ने गरिएको बताए । नयाँ सवारीसाधन आयात गर्दा सरकारले प्रोत्साहन गरे अपाङ्गतामैली सवारीसाधन भित्राउन सकिने उनले बताए । राष्ट्रिय अपाङ्ग महासङ्घका अध्यक्ष देवीदत्त आचार्य, साझा यातायातका अध्यक्ष कनकमणि दिक्षित, आयोजक संस्थाका पूर्वअध्यक्ष किरण शिल्पकार, विभिन्न मजदुर सङ्गठनका प्रतिनिधिलगायतले सार्वजनिक सवारीसाधनमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिको पहुँच अभिवृद्धिका लागि अपाङ्गमैली संरचनाको खाँचो रहेको बताए । रासस

संसद् बैठक शीघ्र आह्वान गर्न नागरिक समाजको आग्रह

काठमाडौँ । नागरिक समाजका अगुवाहरूले यथाशक्य चाँडो संसद् बैठक आह्वान गर्नुपर्नेमा जोड दिँदै सबै ऐनकानुन सदनबाटै बन्नुपर्ने बताएका छन् । नागरिक समाजका अगुवाहरूको बैठकमा उनीहरूले यस्तो आग्रह गरेका हुन् ।

नागरिक समाजका अगुवाहरू केदारनरसिंह केसी, गोपालकृष्ण चिमिरे, निर्मला शर्मा, विष्णु निष्ठुरी, उपेन्द्रकेशरी न्यौपाने, प्रेमबहादुर खड्का, शेरबहादुर केसी, युवराज चिमिरे, चरण प्रसाईँ, डा.चोपलाल भुसाल, राजन कुईँकेल, डा.

अनिलविक्रम कार्की, डा.सञ्जीव तिवारी, डा.भूपेन्द्र बस्नेत, डा.बद्री रिजाललगायत समाजका सदस्यहरूको आइतबार बैठक बसेको थियो । बैठकले अध्यादेशको मार्ग नरोझ्न सरकारको ध्यानाकर्षण समेत गराएको छ । रासस

मानव र वन्यजन्तुबीचको द्वन्द्व नियन्त्रण आवश्यकः मन्त्री अधिकारी

ललितपुर ।

कृषि तथा पशुपन्छी विकासमन्त्री रामनाथ अधिकारीले तीन तहका सरकारको सक्रियतामा मानव र वन्यजन्तु द्वन्द्व नियन्त्रणसम्बन्धी कार्यक्रम सञ्चालन गर्नु आवश्यक देखिएको बताएका छन् । विज्ञान प्रवर्द्धनका लागि जापानी समाज (जेएसपीएस) को सहयोगमा नेपाल जेएसपीएस अल्मुनाइ एशोसियशन (एनजेएए) द्वारा सोमबार ललितपुरमा आयोजित ‘वन्यजन्तु व्यवस्थापन चुनौती र समाधान’ विषयक गोष्ठीको उद्घाटन गर्दै मन्त्री अधिकारीले कृषि उत्पादनमा हानी नोक्सानी गर्ने बाँदरलगायतका वन्यजन्तुका गतिविधिका कारण देशभरका किसान चिन्तित भएका बताए । कृषि क्षेत्रमा पुङ्याउने नकारात्मक गतिविधिलाई रोक्न तीनै तहका सरकारले समन्वय गरेर कार्यक्रम गर्नुपर्नेमा उनले जोड दिए । ‘मानव वन्यजन्तुबीचको द्वन्द्व गम्भीर चुनौतीका रुपमा देखापरेको छ, मानिसको

जनसङ्ख्या वृद्धिसँगै वन्यजन्तुको प्राकृति आहार तथा बासस्थान खण्डीकरण र सङ्कुचन भई आहार र बासस्थानको खोजीमा मानववस्तीमा वन्यजन्तु पस्दा द्वन्द्व मानव र वन्यजन्तुबीचको द्वन्द्व बढिरहेको छ । बाँदर, बँदेल, दुम्सी, हात्ती गैँडा जस्ता जनावरले किसानका खेतीबालीमा क्षति पुङ्याउने समस्या बढिरहेको छ’, उनले भने ।

‘बाँदर आतङ्क बढेपछि किसानले खेती गर्ने उत्साह गुमाउँदै गएका छन्, गाउँबस्ती उजाड जस्तै बन्न थालिसकेको छ, बसाइँसराइको क्रम आकाशिएको छ’, मन्त्री अधिकारीले भने । उनले गाउँघर सुनसान हुँदै गएको र ग्रामीण क्षेत्रका खेतीयोग्य जमिन बाझिने क्रम बढेकाले कृषि क्षेत्रमा मालै नभइ देशको समग्र अर्थतन्त्र र खाद्य सुरक्षामा नै प्रभाव पारेको बताए । ‘बाँदरलगायत वन्यजन्तुका कारणले नेपालको राष्ट्रिय अर्थतन्त्रमा नकारात्मक असर पर्नसक्ने देखिएको छ, बिगत दुई दशकमा नेपालमा मानव जातिमा देखापरेको ६० प्रतिशत उदीयमान सङ्ग्रामक रोगहरु पशुमा सङ्क्रमण भएर

देखापरेका छन् । वैज्ञानिक, सामाजिक, आर्थिक र मानवशास्त्रीय अध्ययनमार्फत जोखिम व्यवस्थापन र न्यू्नीकरण हुनु आवश्यक छ’, उनले भने ।

मन्त्री अधिकारीले वन्यजन्तुमा रोग निगरानी प्रणाली आवश्यक रहेको बताए । ‘वन्यजन्तुबाट पशु हुँदै मानवमा रोगको फैलावटलाई रोक्न प्रभावकारी कदम चाल्न आवश्यक छ, जङ्गली जनावर र मानव द्वन्द्व निवारण, समस्याग्रस्त जङ्गली जनावरको उद्धार तथा व्यवस्थापन, जङ्गली जनावरको आनीबानी तथा तिनीहरूबाट मानिसमा सर्ने रोग न्युनिकरण गर्न जनचेतना जगाउन आवश्यक छ, प्रत्यक्ष रुपमा प्रभावित क्षेत्रका किसान, जनप्रतिनिधि, नागरिक समाजसमेतको सहभागितामा जनावर र मानवद्वन्द्व नियन्त्रण सम्बन्धि क्रियाकलापहरु सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको समन्वयमा सञ्चालन गर्नुपर्ने आवश्यक देखिएको छ’, उनले भने ।

मुलुकको समृद्धि कृषकको समृद्धिसँग

जोडिएकाले सबैले हातेमालो गर्दै यो चुनौतीलाई अवसरमा बदल्नुपर्ने मन्त्री अधिकारीले बताए । नेपाल विज्ञान तथा प्रविधि प्रज्ञा प्रतिष्ठान (नास्ट) का उपकुलपति प्राध्यापक दिलिप सुब्बाले मानव जनसङ्ख्या बृद्धिसँगै बन्यजन्तुले आफ्नो गतिविधि सहज रुपमा गर्न नपाएकाले मानव वन्यजन्तु द्वन्द्व बढेको बताए । उनले वन्यजन्तुले आफ्नो वासस्थान र सिकार गर्ने क्षेत्रको संकुचन हुँदा मानव वस्तीहरुमा परेर खेतीबाली नोक्सानी गर्ने गरेको भन्दै यसले खाद्य सुरक्षामा चुनौती थपेको बताए ।

नेपालका लागि जापानी राजदूत तामुरा ताकाहिरोले आधुनिक समाजमा बन्यजन्तु व्यवस्थापन ठूलो चुनौती बनेको धारणा राखे । उनले जलवायु परिवर्तनले उनीहरूको बासस्थान र सिकार खेल्ने क्षेत्रमा प्रभाव परेको छ भन्दै यो विषयमा छलफल गरेर समाधान गर्नु आवश्यक छ भने ।

राजदूत ताकाहिरोले जापान र नेपालबीचको सहकार्यमा नेपालको आर्थिक, सामाजिक, र सांस्कृतिक विकासमा योगदान पुङ्याएको

उल्लेख गर्दै पूर्वाधार विकास, शिक्षा क्षेत्रको विकासका साथै ज्ञानसीपको हस्तान्तरण, स्वास्थ्य सेवाका लागि अस्पतालको स्तरोन्नति, स्वास्थ्य उपकरण, औषधि, र स्वास्थ्य तालिम उपलब्ध गराउने लगायतका काममा निरन्तरता दिँदै आएको जानकारी दिए ।

गोष्ठीमा जाइका नेपालका प्रमुख प्रतिनिधि मिजुकी मासुजुकीले जलवायु परिवर्तनले बढ्दै गएको असर र वन्यजन्तुको द्वन्द्वका कारण नेपालको विविधतामा परेको समस्या समाधानका लागि सबैले मिलेर काम गर्नुपर्नेमा जोड दिए । उनले वन्यजन्तु व्यवस्थापन नेपालको ठूलो समस्या हो भन्दै नेपालमा विभिन्न क्षेत्रमा सहयोग गर्दै आएको जाइकाले यसतर्फ समन्वय र सहकार्य गरेर सहयोग गर्नसक्ने बताए ।

जेएसपीएस बैंकक कार्यालय थाइल्यान्डका डा युशिओ ओतानीले नेपाल र जापानबीचको सम्बन्धका माध्यमबाट वैज्ञानिक अध्ययन अनुसन्धानका क्षेत्रमा महत्वपूर्ण ज्ञान र सीपको हस्तान्तरण हुने विश्वास व्यक्त गरे । रासस

कुनै दल फुटाउने र मिलाउने काम गर्दिनः प्रधानमन्त्री

आएका होइनौँ । देश र जनताप्रतिको जिम्मेबारी बोध गरेर दिउँसो वा राति काम हुन्छ । लुकाएर र छलछाम गरेर काम गर्ने मेरो बानी छैन । देशका हितमा खुलेआम काम गर्ने हो’, प्रधानमन्त्री ओलीले प्रशात्मक शैलीमा भने, ‘राम्रो काम राति गर्न हुन्न भन्ने छर ?’ सरकारले विभिन्न नाममा हुने कीर्ते र जाली काम रोक्ने गरी कानुन ल्याउने जानकारी दिँदै प्रधानमन्त्री ओलीले पत्रकारको पेसागत सुरक्षा हुनुपर्ने र त्यसमा राज्यको भूमिका हुनेमा विश्वास व्यक्त गरे । महासङ्घका अध्यक्ष निर्मला शर्मासहितका पदाधिकारी र सदस्यलाई प्रधानमन्त्री ओलीले बधाई दिएका थिए । महासङ्घ अध्यक्ष शर्मा र महासचिव रामप्रसाद दाहालले प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताका विषयमा सरकारको ध्यानाकर्षण गराएका थिए । अध्यक्ष शर्माले महासङ्घको निर्वाचन हुन विविध कारणले ढिलाइ भए पनि यसपटक महिला अध्यक्ष भएर इतिहास रचिएको उल्लेख गर्दै, यसमा राजनीतिक दल, पत्रकारिताका सङ्गठन र पत्रकारको साथ रहेको बताए । रासस

नागरिक लगानी कोषको १३ प्रतिशत लाभांश पारित

काठमाडौँ । नागरिक लगानी कोषको ३० औँ वार्षिक साधारणसभाले ०८०/८१ को नाफाबाट १३ प्रतिशत लाभांश वितरण गर्ने प्रस्ताव पारित गरेको छ । सोमबार सम्पन्न साधारणसभाले गत आर्थिक वर्षको आम्दानी बाँडफाँट हिसाब विवरणमा छुट्याइएको ८६ करोड ९० लाख रुपैयाँबाट सात प्रतिशत बोनस सेयर र ६ प्रतिशत नगद लाभांश स्वीकृत गरेको हो । साधारणसभाले कोषका अध्यक्ष प्रा.डा. सूर्यबहादुर थापाले पेस गरेको ०८०/१ को वार्षिक प्रतिवेदन पनि पारित गरेको छ । अध्यक्ष थापाले कोषले सञ्चालन गरेको विभिन्न बचत कार्यक्रमबाट ०७९/८० मा दुई खर्ब दुई अर्ब सात करोड रुपैयाँ संकलन भएकामा गत आर्थिक वर्षमा १२ दशमलव १९ प्रतिशतले बढेर दुई खर्ब २६ अर्ब ८३ करोड रुपैयाँ पुगेको बताए । त्यस्तै, ०८१/८२ को असोज मसान्तसम्म संकलित दुई खर्ब ४२ अर्ब १५ करोड रुपैयाँ पुगेको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ । कोषले २०८०/८१ मा दुई

अर्ब सात करोड ६४ लाख रुपैयाँ कूल आम्दानी गरेकोमा सञ्चालन र अन्य खर्च कटाइ कर पछिको खुद मुनाफा एक अर्ब १५ करोड ८७ लाख रुपैयाँ रहेको छ । उक्त खुद मुनाफा रकमबाट २८ करोड ९६ लाख रुपैयाँ रकम जगेडा कोषमा राखी बाँकी ८६ करोड ९० लाख रुपैयाँबाट सात प्रतिशत बोनस शेयर र छ प्रतिशत नगद लाभांश वितरण गरेको हो । नागरिक लगानी कोषका कार्यकारी निर्देशक पर्वतकुमार कार्कीले कोषको सञ्चालन र व्यवस्थापनमा सुधारका लागि विभिन्न रणनीति अघि सारिएको बताए । ‘कोषले सूचना प्रविधिको प्रयोगलाई प्राथमिकता दिँदै आधुनिक प्रणालीमार्फत सेवा सहज बनाउने योजनालाई प्राथमिकतामा राखेको छ । साथै, अनावश्यक बैंक खाता कटौती गर्दै वित्तीय व्यवस्थापनलाई सरल र पारदर्शी बनाउने कार्य भइरहेको छ’, उनले भने । कोषद्वारा सञ्चालित नागरिक स्टक डिलरको गतिविधि र नाफा अवस्थाबारे जानकारी गराउँदै कार्कीले यो वर्ष कोष नाफामै रहेको र कर्मचारी

विनियमावलीको संशोधन प्रक्रिया पनि अघि बढेको बताए । त्यस्तै कोषको मधेश प्रदेशमा शाखा विस्तार गर्ने तयारी भइरहेको र आगामी दिनमा शाखा विस्तारले स्थानीयस्तरमा सेवा पुर्‍याउने विश्वास उनले व्यक्त गरे । ‘कोषको लगानी रणनीति जोखिम विश्लेषणका आधारमा अघि बढाइएको छ । साइबर सुरक्षामा विशेष ध्यान दिँदै प्राविधिक सुरक्षा प्रणालीलाई सुदृढ बनाउने कार्य भइरहेको छ’, कार्यकारी निर्देशक कार्कीले भने । सरकारी वाणिज्य बैंकको तुलनामा कोषको ब्याजदर समानस्तरमा रहेको र सजिलै कर्जा उपलब्ध गराउन व्यवस्थापनले ध्यान दिएको उनले बताए । त्यस्तै कोषको कर अधिको नाफा घटेको जस्तो देखिए कर पछिको नाफा माल घटेको स्पष्ट पाउँ उनले कोषको वित्तीय स्थायित्व सुनिश्चित रहेको दाबी गरे । नागरिक लगानी कोषले आफ्ना गतिविधिलाई पारदर्शी र जनउत्तरदायी बनाउन निरन्तर प्रयासरत रहेको उनले उल्लेख गरे । रासस

राष्ट्र बैंकको अध्ययन: कोशी प्रदेशमा घट्यो बाली कृषि क्षेत्रफल

काठमाडौँ । बढ्दो बसाइँसराई र कृषि भूमिमा घर तथा आवास निर्माण गर्ने क्रममा वृद्धि भएपछि कोशी प्रदेशमा कृषि बालीले ढाकेको क्षेत्रफल घटेको छ । नेपाल राष्ट्र बैंकले सार्वजनिक गरेको आर्थिक वर्ष २०८०÷८१ को प्रादेशिक आर्थिक गतिविधि अध्ययन प्रतिवेदनमा आर्थिक वर्ष २०७९÷८० को तुलनामा कोशी प्रदेशमा समग्र कृषि बालीले ढाकेको क्षेत्रफल एक दशमलव ५५ प्रतिशतले घटेको उल्लेख छ । आर्थिक वर्ष २०८०÷८१ मा नेपालको राष्ट्रिय कूल गार्हस्थ्य उत्पादनमा कोशी प्रदेशको हिस्सा १५ दशमलव ८४ प्रतिशत हुने केन्द्रीय तथ्याङ्क कार्यालयको अनुमान छ । गत आर्थिक वर्षमा यस प्रदेशको हिस्सा १५ दशमलव ८८ प्रतिशत थियो । यो प्रदेशको कूल गार्हस्थ्य उत्पादनमा कृषि क्षेत्रको ३२ दशमलव ८० प्रतिशत, उद्योग क्षेत्रको १६ दशमलव ३२ प्रतिशत र सेवा क्षेत्रको ५० दशमलव ८८ प्रतिशत योगदान रहने अनुमान छ । कृषि भूमि घटन जाँदा धान, मकै, कोदो, आलु, भटमास, सुन्तला, बेसारलगायत बालीले ढाकेको क्षेत्रफल घटेकाले समग्र कृषि बालीले ढाकेको क्षेत्रफल कम भएको हो । कोशी प्रदेशमा समग्र कृषि उपजले ढाकेको क्षेत्रफल मध्ये खाद्य तथा नगदे बालीले ढाकेको क्षेत्रफल ८७ दशमलव ९२ प्रतिशत, तरकारी बालीको पाँच दशमलव ११ प्रतिशत र अन्य बालीले ढाकेको क्षेत्रफल छ दशमलव ९७ प्रतिशत छ । कृषि उपजले ढाकेको कूल क्षेत्रफलमा धान, मकै, गहुँ, र कोदो बालीले ढाकेको क्षेत्रफलको हिस्सा ७१ दशमलव ६४ प्रतिशत छ । आव २०८०÷८१ मा यस प्रदेशमा समग्र कृषि बालीको उत्पादन एक दशमलव

१३ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ । विशेष गरी खाद्य बाली अन्तर्गत धान सात दशमलव ४५ प्रतिशत तथा कोदो शुन्य दशमलव ८६ प्रतिशतले वृद्धि भएकोले समग्र कृषि बालीको उत्पादन वृद्धि भएको देखिन्छ । अघिल्लो आर्थिक वर्षको तुलनामा तरकारीको उत्पादन एक दशमलव ९८ प्रतिशत, चियाको उत्पादन शुन्य दशमलव शुन्य एक प्रतिशत, कफीको उत्पादन एक दशमलव २३ प्रतिशत तथा महको उत्पादन शुन्य दशमलव २८ प्रतिशतले बढेको छ भने फलफूलको उत्पादन शुन्य दशमलव ९४ प्रतिशत र मसलाको उत्पादन आठ दशमलव शुन्य तीन प्रतिशतले घटेको छ । आव २०८०÷८१ मा यस प्रदेशको क्षेत्रफल घटेकाले समग्र कृषि क्षेत्रको ३७ दशमलव तीन प्रतिशत क्षेत्रफलमा सिंचाइ सुविधा पुगेको छ । अघिल्लो वर्षको सोही अवधिमा यस्तो सुविधा पुगेको क्षेत्रफल ३६ दशमलव ७४ प्रतिशत रहेको थियो । अण्डा उत्पादन एक दशमलव ७३ प्रतिशत तथा ऊँको उत्पादन छ दशमलव ४३ प्रतिशतले

घटेको छ । यसैगरी, काठको उत्पादन १५ दशमलव २९ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ । २०८० असार मसान्तको तुलनामा २०८१ असार मसान्तमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट कोशी प्रदेशको कृषि क्षेत्रमा प्रवाहित कर्जा दुई दशमलव १० प्रतिशतले घटेर ५९ अर्ब ९० करोड ७४ लाख ४१ हजार रुपैयाँ पुगेको छ । गत असार मसान्तसम्म कुल प्रवाहित कर्जामध्ये कृषि क्षेत्रमा प्रवाह भएको कर्जाको अंश १० दशमलव १२ प्रतिशत रहेको छ । यस प्रदेशका नमुना छनोटमा समेटिएका उद्योगको औसत क्षमता उपयोग ५२ दशमलव सात प्रतिशत रहेको छ । आव २०७९÷८० मा उक्त उद्योगको औसत क्षमता उपयोग ५१ दशमलव एक प्रतिशत रहेको थियो । उत्पादित वस्तु अनुसार समीक्षा वर्षमा टायर तथा ट्युब उत्पादन गर्ने उद्योगको क्षमता उपयोग सबैभन्दा बढी ९१ दशमलव तीन प्रतिशत रहेको छ भने वनस्पती चिउ उत्पादन गर्ने उद्योगको क्षमता उपयोग सबैभन्दा कम चार दशमलव चार प्रतिशत रहेको छ । अध्ययनमा समेटिएका उद्योगको उत्पादनमध्ये गार्मेन्ट उत्पादन सबैभन्दा बढी छ भने घरेलु धातुका सामानको उत्पादन ४५ दशमलव सात

प्रतिशतले घटेको छ । यो प्रदेशका ४३ वटा उद्योगमा आव २०७९÷८० मा १८ हजार चार सय ६१ जना श्रमिक कार्यरत रहेकामा समीक्षा आर्थिक वर्षमा ती उद्योगमा जम्मा १६ हजार नौ सय ५८ जना श्रमिक कार्यरत छन् जुन गत वर्षको सोही अवधिको तुलनामा आठ दशमलव एक प्रतिशतले कम हो । सुनसरी, मोरङ, इलाम, झापा र उदयपुरमा रहेका उद्योगमा श्रमिकले रोजगारी गुमाएका छन् । कुल औद्योगिक रोजगारीमध्ये ८३ दशमलव दुई प्रतिशत स्वदेशी र १६ दशमलव आठ प्रतिशत विदेशी कामदारहरूले रोजगारी प्राप्त गरेका थिए । समीक्षा वर्षमा कुल औद्योगिक रोजगारीमा स्वदेशी र विदेशी कामदारको सहभागिता क्रमशः ९१ प्रतिशत र नौ प्रतिशत छ । केन्द्रीय बैंकका अनुसार, २०८० असार मसान्तको तुलनामा २०८१ असार मसान्तमा कुल औद्योगिक कर्जा आठ दशमलव ११ प्रतिशतले वृद्धि भइ एक खर्ब ३९ अर्ब रुपैयाँ कायम भएको छ । अघिल्लो आर्थिक वर्षको सोही अवधिमा उक्त कर्जा छ दशमलव ६४ प्रतिशतले वृद्धि भएको थियो । सो प्रदेशमा वाणिज्य बैंकका सात सय ५४, विकास बैंकका एक सय ९५, वित्त कम्पनीका ३६ तथा लघुवित्त वित्तीय संस्थाका आठ सय ५२ गरी जम्मा एक हजार आठ सय ३७ शाखा पुगेका छन् । त्यसैगरी २०८० असार मसान्तको तुलनामा २०८१ असार मसान्तमा सो प्रदेशमा अवस्थित बैंक तथा वित्तीय संस्थाको कुल निक्षेप परिचालन १३ दशमलव ३८ प्रतिशतले वृद्धि भई चार खर्ब ७७ अर्ब रुपैयाँ र प्रवाह गरेको कर्जा तीन दशमलव ८१ प्रतिशतले वृद्धि भई पाँच खर्ब ७८ अर्ब रुपैयाँ पुगेको छ । रासस

यू–१९ महिला विश्वकप: अभ्यास खेलमा नेपाल पराजित

काठमाडौँ । आईसीसी यू–१९ महिला टी–२० विश्वकपको अभ्यास खेलमा नेपाल पराजित भएको छ । वेष्ट इन्डिजसँगको

खेलमा नेपाल नौरनले पराजित भएको हो । मलेसियामा सोमबार भएको पहिलो अभ्यास खेलमा वेष्ट इन्डिजले नेपाललाई जितका लागि एक सय १० रनको लक्ष्य

दिएको थियो । नेपालको पारी १९ दशमलव एक ओभरमा एक सय रनमै समेटियो । नेपालका लागि सिमाना केसीले २३, पूजा महतोलै १८, किरण

कुँवरले १८ र सोनी पाख्रिनले १५ रन बनाए । बलिङतर्फ वेष्ट इन्डिजकी लिशा हरदत्त, आलिया विकीज र आमिया गिल्बर्टले दुई दुई विकेट लिइन् । यसअघि टस जितेर पहिला ब्याटिङ गरेको वेष्ट इन्डिजले २० ओभरमा चार विकेट गुमाएर एक सय नौ रन बनाएको थियो । वेष्ट इन्डिजका लागि जजारा क्लक्सटनले अविजित २२ रन बनाइन् । यस्तै कप्तान समारा रमनथले २५ र अबिगेल ब्राइसले १९ रनको योगदान दिइन् ।बलिङतर्फ नेपालकी सिमाना केसी र रचना कुमारी चौधरीले एक–एक विकेट लिइन् । नेपालले दोस्रो अभ्यास खेल आगामी माघ २ गते अमेरिकासँग खेल्नेछ । माघ ५ गतेदेखि मलेसियामा सुरु हुने यू–१९ महिला टी–२० विश्वकपमा नेपाल समूह ‘डी’ मा रहेको छ । उक्त समूहमा बङ्गलादेश, स्कटल्याण्ड र अस्ट्रेलिया रहेका छन् । नेपालले माघ ५ गते बङ्गलादेशसँग, माघ ७ गते स्कटल्यान्डसँग र माघ ९ गते अस्ट्रेलियासँग खेल्ने छ । रासस

काठमाडौँ । नेपाल ट्रक यातायात व्यवसायी महासंघले मालवाहक सवारी साधन भारवहन नियमनसम्बन्धी कार्यविधि–२०७४ लाई कडाइका साथ कार्यान्वयन गर्न आग्रह गरेको छ । महासंघद्वारा सोमबार काठमाडौँमा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा ७२ घण्टे प्रवेश पास खारेज गर्न माग समेत गरिएको छ । महासंघका महासचिव राजेन्द्रविक्रम वानियाँले भन्सार विन्दुमा नै नेपालको कानूनले तोकिएको भारवहन क्षमता जाँच पास गर्ने अधिकारीलाई जिम्मेवार बनाउन आग्रह गरे । उनले भने, ‘जीर्ण पुल र जोखिमयुक्त सडकमा स्पष्ट देखिने गरी सडकको क्षमता र चिह्न

राखिनुपर्छ ।’ महासंघले ट्राफिक प्रहरी, जनपद प्रहरी र यातायात व्यवस्था कार्यालयहरूबाट मालवाहक सवारी साधनले तोकिएको भार वहन गरेका छन् कि छैनन् भनी मान्यता प्राप्त तौल पुल र निकायको लोड सिट समेत जाँच गरिनुपर्ने माग राखेको छ । साथै, अधिक भारवहन गरेको पाइएमा जरिवानासहित अधिक भारलाई ‘अनलोड’ गर्न लगाई भार मिलान गरेर मात्र अगाडि बढ्न दिनुपर्छ ।’ महासंघले यही पुस २६ गते भारतीय मालवाहक एन.एल.०१ ए.एच. ५१६१ नम्बरको सवारी साधनले अत्यधिक भार बहन गरी सञ्चालन भएको कारणले दुम्कीवासमा विनय खोलाको पुल भाँचिएर सवारी साधन सञ्चालनमा बाधा पुगेको जनाउँदै सम्बन्धितलाई कारबाही गर्न माग गरेको छ । रासस

सान फ्रान्सिस्को । संयुक्त राज्य अमेरिकाले सोमबार कृतिम बुद्धिकता (एआई) का लागि प्रयोग हुने उन्नत कम्प्युटिङ चिपहरूमा नयाँ निर्यात नियमहरू सार्वजनिक गरेको छ । यसले मित राष्ट्रहरूलाई बिक्री सहज बनाउने र चीन जस्ता देशहरूको पहुँचलाई थप सीमित गर्ने लक्ष्य राखेको छ । बन्द एआई मोडेलहरूका लागि तौलका नियमहरू पनि समावेश भएका प्रतिबन्धहरू सन् २०२३ मा

चीनमा केही एआई चिपहरू निर्यात गर्ने सम्बन्धमा घोषणा गरिएका प्रतिबन्धहरूमा आधारित छन् । अमेरिकाले चीनलाई उन्नत अर्धचालक (सेमीकन्डक्टर) हरूकोे क्षेत्रमा रणनीतिक प्रतिस्पर्धीको रूपमा हेर्दछ । ‘अमेरिकाले अहिले एआई विकास र एआई चिप डिजाइन दुवैमा विश्वको नेतृत्व गरिरहेको छ र हामीले यसलाई यसरी नै राख्न महत्त्वपूर्ण छ’, वाणिज्यमन्त्री जिना

राइमोन्डोले पत्रकारहरूलाई भने । नयाँ नियमहरूले चिपहरूमाथिको नियन्त्रणलाई अद्यावधिक गर्दै निर्यात, पुनःनिर्यात र देशभित्तको स्थानान्तरणका लागि अधिकृत स्वीकृति आवश्यक पर्ने व्यवस्था गरेको छ । साथै अमेरिकाको मित सार्वभौमिक, एआई डाटा सेन्टरहरूले चिपहरू आयात गर्न सक्षम हुन बढाइएका सुरक्षा मापदण्डहरूको

पालना गर्न आवश्यक छ । ‘यी नियमले हाम्रा रणनीतिक प्रतिस्पर्धीहरूलाई तस्करी र दूर पहुँचको माध्यमबाट हाम्रो निर्यात नियन्त्रण छल कठिन बनाउँछ’, ह्वाइट हाउसका राष्ट्रिय सुरक्षा सल्लाहकार जेक सुलिभानले भने, ‘साथै विश्वभरका हाम्रा साथी र साझेदारहरूलाई उन्नत एआईका लागि विश्वसनीय विक्रेताहरू प्रयोग गर्न प्रोत्साहन सिर्जना गर्छ ।’ राष्ट्रपति–निर्वाचित डोनाल्ड ट्रम्पको

आगामी प्रशासनलाई सम्भावित परिवर्तनहरू गर्न समय दिँदै राइमोन्डोले नयाँ नियमहरू १२० दिनमा लागू हुने जानकारी दिए । ट्रम्पले आफ्नो पहिलो कार्यकालमा चीनमाथि भारी भन्सार महसुल लगाएको थियो । यद्यपि सिलिकन भ्यालीमा उनका समर्थकहरूले यी नियमलाई आफ्ना उत्पादनहरू निर्यात गर्ने क्षमतामा अनावश्यक बोझको रूपमा पनि हेर्न सक्छन् । रासस

कृत्रिम खुट्टाको सहारामा

मासिक ६० हजार आम्दानी गर्दै राजेन्द्र

मधेशदृष्टि

बरहथवा।

विद्युतीय धरापमा परेर खुट्टा गुमाएका सर्लाहीको हरिवन नगरपालिका-५ किडरिड टोलका २२ वर्षीय राजेन्द्र महतोले विद्युतीय तीन पाङ्ग्रे सवारी साधन (अटोरिक्सा) चलाएर जीवनमा पुन खुसी फर्काए । विसं २०७७ वैशाख १८ गते दुर्घटनामा परेर बायाँ खुट्टा गुमाएपछि उहाँलाई अब बाँकी जीवन सकियो भन्ने चिन्ता लागेको थियो । तर, त्यही दुर्घटनापछि जीवनमा एकपछि अर्को गर्दै खुसी आएको उनले सुनाए । चार वर्ष पहिला विद्युतीय दुर्घटनामा परेका राजेन्द्रको बायाँ खुट्टा घुँडामाथिसम्म काटिएको छ । केही समयसम्म वैशाखीको सहारा लिएका उनी अहिले कृत्रिम खुट्टाको सहारामा आफ्नो दैनिकी चलाइ रहेका छन् । कृत्रिम खुट्टाको सहाराले उनलाई सामान्य काम गर्न र हिँड्ुल गर्न सहज मात्र भएको छैन । विगत दुई वर्षदेखि अटोरिक्सा चलाएर मनग्य कमाइ गरिरहेका छन् । ‘दुर्घटनामा खुट्टा गुमाएपछि आफ्नै जीवन अभिसाप हुने भयो भन्ने लागेको थियो’, उनले भने, ‘परिवारको सहारा र वडाले दिएको अटोरिक्सो फेरि परिवारको मेरुदण्ड बनेको छु । अटोरिक्सा चलाउन सुरु गरेको आउने फागुनमा दुई वर्ष पुग्दै छ । यसको कमाइबाट ठूलो प्रगति गरेको उहाँले जानकारी दिनुभयो ।’ अटोरिक्सा चलाएर कमाएको १६ लाख रुपैयाँले एउटा पक्की घर बनाएको उनले बताए । एउटा अटोरिक्साले मात्र नभ्याउने भएपछि पालैपालो चार्ज गरेर चलाउन भनेर तीन महिना पहिला मात्र उनले अर्को मयुरी किनेका छन् । अटोरिक्साकै कमाइबाट चार लाख ५० हजार रुपैयाँ खर्च गरेर नयाँ मयुरी थपेको उनले जानकारी दिए । कृत्रिम खुट्टा हाल नबेचेको खेतकै सिमानामा एक कठ्ठा घडेरी जोडिसकेको राजेन्द्रको भनाइ छ । बिहानैदेखि साँझसम्म आवश्यक पर्दा रात दिन नभनी अटोरिक्सा चलाउने उनले दैनिक सात ७ हजार रुपैयाँसम्म कमाएको बताए । थोरै कमाइ हुँदा दैनिक दुई हजार पाँच सयसम्म आम्दानी गरेको उनी बताउँछन् । खर्च कटाएर कम्तीमा महिनाको ६० हजारको दरले घरकै खाएर परिवारसँगै बसेर वर्षमा सात लाख बढी कमाइ रहेको उनले सुनाए । ‘दिनको सय रुपैयाँको बिजुली खर्च हुन्छ ।’ उनले भने, ‘आजसम्म कमाइ भएन भन्ने दिन आएको छैन ।’, बजारको दिन त भ्याइनभ्याइ हुने गरेको उहाँको अनुभव छ । राजेन्द्रले कालालाई मयुरी चलाउने पेसामा ल्याए । आफूले अटोरिक्सा चलाउन सुरु गरे यता गाउँमा पाँच वटा मयुरी थपिएको उनी बताउँछन् । निकै न्यून आयस्तर भएका राजेन्द्रको उपचारमा २२ लाखभन्दा धेरै खर्च लागेको बुवा सन्तलाल महतोले जानकारी दिए । विसं २०६० मा चिरान मिलले बुवा सन्तलालको हात काटिएपछि घरपरिवारको पालनपोषणको जिम्मा राजेन्द्रको काँधमा आयो । दुई भाइ र एक बहिनी मध्यका जेठा उनले एक

निजी दूध डेरीमा काम गरेर घर खर्च धान्दै आएका थिए । उनी विसं २०७६ मा विद्युतीय दुर्घटनामा परेपछि परिवारको विचल्ली भएको थियो । ‘सम्पत्तिको नाममा दुई कठ्ठा खेत र १० धुर घडेरीमा बनेको सानो घर बाहेक केही थिएन ।’ सन्तलालले भने, ‘आफू पहिलेदेखि अपाङ्ग एक मात्र भरोसा जेठो छोराको त्यस्तो भएपछि हामी सडकमा आइपुगेका थियौँ । हारगुहार गरेर छोरा त बचाए । अब कसरी जीवन धान्ने भन्ने दिन आयो । केही नभएको देखेर वडाध्यक्ष नागेन्द्र साहले दिनुभएको मयुरीले फेरि हाम्रो जीवन फर्किएको हो, उनले गहभरी आँसु बनाए ।’ त्यो दुर्घटना, त्यसपछिका केही वर्ष फर्किएर सम्झँदा मन भक्कानिने गरेको राजेन्द्रकी आमा सुमित्रादेवी महतो बताउँछिन् । ‘छोरा दुर्घटनामा परेपछि त मेरो लागि सारा धर्ती भासिए जस्तै भयो’, उनले भने, ‘श्रीमान्को हात काटिएपछि घर हेर्ने छोराको अवस्था यस्तो भएपछि के भयो होला ? सम्झना गर्न मन लाग्दैन ।’ छोराले मयुरी चलाउने हिम्मत गरेको र त्यो दुःखमा वडाले मयुरी दिएर लगाएको गुन जीवनभरि तिर्न नसकिने उनको भनाइ छ । ‘सुरुमा मैले अब पसल चलाउँछु, भनेर वडाध्यक्षसँग सहयोग मागेको थिए’, राजेन्द्रले भने, ‘वडाध्यक्षले पसलमा उधारो धेरै हुन्छ । लगानी धेरै चाहिन्छ । त्यसो नगर मसँग एउटा उपाय छ । वडाबाट एउटा मयुरी अनुदान मिलाइ दिन्छु । तिमी मयुरी चलाउ भन्नुभयो । मैले दुई पाँच सय आम्दानी भयो भने परिवार पाल्न सक्छु भनेर हुन्छ भनि दिए ।’ विसं २०७९ फागुनमा वडा

कार्यालयले राजेन्द्रलाई एक थान विद्युतीय मयुरी दियो । त्यस यता राजेन्द्रले दुःखका दिनलाई फेरि फर्किएर हेर्नुपरेको त छैन नै केही गर्नसक्छु भन्ने हिम्मत बढाए । अटोरिक्साको आम्दानीले बहिनीको विवाह गर्दा लागेको पाँच लाख रुपैयाँ ऋण तिरेको उनले बताए । ‘मैले अटोरिक्सा चलाएर नसोचेको आम्दानी गरे’, उनी भन्छन्, ‘एउटाले नभ्याउने भएपछि त्यसैको कमाइबाट तीन महिना पहिला मात्र अर्को अटोरिक्सा किनेको छु ।’ अटोरिक्सा लिएर राजेन्द्र महोत्तरीको बर्दियास, रौतहटको चन्द्रपुर, बरहथवा, जिल्ला सदरमुकाम मलङ्गवासम्म पुगेका छन् । तर, उनी अधिकांश समय गाउँबाट दुई तीन किलो मिटरको दुरीमा रहेको हरिवन बजार ओहोरदोहोर गर्ने यात्रुहरूलाई सेवा दिन्छन् । सरल र मिलनसार उहाँको अटोरिक्सामा स्थानीय ढुक भएर यात्रा गर्छन् । आज भोलि बिहान सबैदेखि साँझ अबेरसम्म यात्रुलाई गन्तव्यसम्म पुऱ्याउनु राजेन्द्रको नियमित कर्म बनको छ । दुर्घटनामा खुट्टा गुमाएपछि कसरी परिवार पालौंला भन्ने चिन्तामा रहेका राजेन्द्र वडाबाट पाएको अटोरिक्सा चलाउन थालेपछि फेरि परिवारको दरिलो आड बनेर उभिएका छन् । त्यतिमात्र हैन, मेहिनत गरेर परिवारलाई सुखले पाल्न सक्छु भन्ने हिम्मत बढेको उनले उत्साहित हुँदै सुनाउँछन् । राजेन्द्रको दुर्घटनापछि नै एक छोरा र एक छोरी जन्मिएका छन् । विवाहको सात वर्षपछि सन्तान पाएका राजेन्द्रले खुसियालीमा गाउँमा भोजनै खुवाए ।

सवारीचालक अनुमतिपत्र नपाएको गुनासो

“

‘मैले चालक अनुमतिपत्र लिने प्रयास गरे’, उनले भने, ‘बुझि जाँदा अपाङ्गता भएकाका लागि दिन मिल्ने कानुन छैन भनेर फर्काए । विदेशमा कम्मर तल नचल्ने व्यक्तिहरूले सबै नियन्त्रण हातमा राखेर गाडी चलाउने अनुमति पाउँछन् ।’

सामान्य मानिसले जस्तै आफूले मयुरी सजिलै चलाउन सक्ने भए पनि अनुमति पत्र नपाएको राजेन्द्रको गुनासो छ । उनी जिप, कार चलाउन अनुभवी र अनुमतिपत्र प्राप्त चालक हुन् । दुर्घटनापछि ठूलो सवारी चलाउ छाडेको बताए । मयुरीको सबै नियन्त्रण हातमा हुने र दायाँ खुट्टा राम्रो भएकाले काम गर्न कुनै समस्या नभएको उनी बताउँछन् । त्यति हुँदाहुँदै यातायात व्यवस्था विभागले आफूहरू जस्ताको लागि चालक अनुमतिपत्र दिनेसम्बन्धी व्यवस्था नभएको भन्दै फर्काएको उनको दुखेसो छ । ‘मैले चालक अनुमतिपत्र लिने प्रयास गरे’, उनले भने, ‘बुझि जाँदा अपाङ्गता भएकाका लागि दिन मिल्ने कानुन छैन भनेर फर्काए । विदेशमा कम्मर तल नचल्ने व्यक्तिहरूले सबै नियन्त्रण हातमा राखेर गाडी चलाउने अनुमति पाउँछन् ।’ यहाँ पनि त्यस्तै व्यवस्था हुनुपर्ने उनको माग छ । यो सोख भन्दा पनि रोजी रोटी सँग जोडिएको विषय भएकोले सरकारले यता ध्यान दिनुपर्ने उनी बताउँछन् । यसरी शारीरिक रुपमा सामान्य क्षति पुगेका अपाङ्गता भएकाहरू सयौँले क्षमता र हिम्मत भएका राजेन्द्रले खुसियालीमा गाउँमा भोजनै खुवाए ।

वडाध्यक्ष नागेन्द्र साहले राजेन्द्रलाई अटोरिक्सा सहयोग गरेर आफूले स्थानीय जनप्रतिनिधिको भूमिका निर्वाह गरेको बताए । आर्थिक रुपमा निकै विपन्न परिवारमा एकपछि अर्को बज्रपात परेको र त्यसबाट एक परिवार नै धारासायी बनेपछि वडाले जीविकोपार्जन कार्यक्रमअन्तर्गत मयुरी किनेर दिएको उनको भनाइ थियो । ‘घरमुली बुवाको बायाँ हात काटिएको छ ।’ उनले भने, ‘त्यस पछि घरको सबै अभिभारा सम्हालेका छोरा राजेन्द्रको पनि खुट्टा गुमेपछि त्यो परिवारमा कस्तो अवस्था भयो होला ? एउटै वडावासी भएको नाताले मैले महसुस गरेको छु । युवा मान्छे केही गर्नुपर्‍यो भन्ने हिम्मत लिएर सहयोग

माग्न आउनुभयो । मैले नै वडाबाट निःशुल्क अटोरिक्सा उपलब्ध गराई दिए । अहिले प्रगति नै प्रगति भएको छ । हामी निकै खुसी छौँ ।’ यस वडा कार्यालयले हरेक वर्ष यस्ता विपन्न परिवार छानेर आवास र स्वरोजगारीको लागि विभिन्न सहयोग गर्ने गरेको उनले बताए । स्थानीय सरकारको भूमिका यही होला भन्ने लागेको उनको अनुभव छ । ‘स्थानीय सरकारले बजेट तयार गर्दा लैङ्गिक उत्तरदायित्व लिएर लक्षित वर्गको लागि बजेट राख्नुपर्ने व्यवस्था नै छ’, उनले भने, ‘सोहीअनुसार जीविकोपार्जनका लागि विपन्न परिवारलाई सहयोग गरेका छौँ ।’ रासस

संविधान संशोधनका नाममा सङ्घीयता र मधेशको अधिकारको प्रश्न उठाउन पाइँदैन: मुख्यमन्त्री सिंह

मधेश प्रदेशका मुख्यमन्त्री सतिशकुमार सिंहले संविधान संशोधनका नाममा गणतन्त्र, सङ्घीयता र मधेशले प्राप्त गरेको अधिकारका उपलब्धिबारे प्रश्न उठाउन खोजिएमा त्यो स्वीकार्य नहुने बताउनुभएको छ । संविधानका केही धारामा भने संशोधनको आवश्यकता औँल्याउँदै उनले संविधान संशोधन महत्वपूर्ण विषय भएकाले सबैको सल्लाह र सुझाव लिएर माल निर्णयमा पुग्न सुझाव दिए । संविधान संशोधन आवश्यकताका आधारमा अघि बढइनुपर्नेमा उनले जोड दिएका छन् । यसअघि सप्तरीको तिलाठीकोइलाडी गाउँपालिका प्रमुख र प्रदेशसभा सदस्यको अनुभव सन्हालेका उनी गत जेठ २५ गते मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त भएका थिए । प्रस्तुत छ, प्रदेशबाट भइरहेका सेवा प्रवाह, उपलब्धि, तीन तहका सरकारबीच सहयोग र समन्वय तथा संविधान संशोधनलगायत समसामयिक विषयमा मुख्यमन्त्री सिंहसँग राष्ट्रिय समाचार समिति (रासस)का मधेश प्रदेशका प्रमुख सुरेश झा र निमित्त प्रमुख समाचारदाता नारायण न्यौपानेले लिएको अन्तर्वार्ताको सम्पादित अंशः

यहाँले मधेश प्रदेश सरकारको नेतृत्व सम्हालेपछि प्रदेशमा के कस्ता उपलब्धि भए त्यसको कसरी मूल्याङ्कन गर्नुहुन्छ ?

– मुख्यमन्त्रीका रुपमा गत जेठ २५ गते शपथ लिइरहँदा केही दिनभित्रै नयाँ बजेट ल्याउनुपर्ने संवैधानिक बाध्यता थियो । हामीलाई पर्खने र सोच्ने समय थिएन । तीन दिनभित्र नीति तथा कार्यक्रम र सात दिनभित्र बजेट ल्याइयो । त्यो बजेट हालसम्मकै उत्कृष्ट छ । बजेटमार्फत गौरवकै रुपमा सबै निर्वाचन क्षेत्रलाई समेट्ने योजना तर्जुमा गरिएको छ । प्रत्येक निर्वाचन क्षेत्रमा नमूना विद्यालय, शैक्षिक पार्क, रोजगार केन्द्र, कृषि उत्कृष्टता केन्द्र, पाँच किलोमिटर सडक कालोपत्र र कम्तीमा एउटा पक्की पुल निर्माणको सोच अघि बढाइयो ।

सात वर्षदेखि चलिआएका गलत अभ्यास र प्रणालीलाई तोड्दै अघि बढ्ने क्रममा र कमको अभाव पनि झेल्नुपरेको छ । विगतमा पुँजीगत खर्च ५० प्रतिशत पनि नभएकाले सबै योजनामा पैसा राख्न सम्भव भएन । विशेष अनुदानबापत आउनुपर्ने रु तीन अर्ब यसपटक शून्य रह्यो । मुलुकभर विज्ञान र गणित पढाउने शिक्षक तथा स्वास्थ्य, सिँचाइ, कृषि, भूमिसुधार, नापीमा काम गर्ने ठूलो जनशक्ति मधेश प्रदेशको भए पनि शिक्षाको स्तर खस्कँदै गएकाले प्रत्येक निर्वाचन क्षेत्रमा नमूना विद्यालयको अवधारणा अघि सारिएको छभने सूचना प्रविधि पार्कको अवधारणासमेत अघि सारिएको छ । प्रत्येक स्थानीय तहका वडामा साक्षरता अभियान र घरमा रहने महिलालाई लक्षित गरी कृषि महिला स्वयंसेवी कार्यक्रम अघि बढाइएको छ । घोषणा भएका कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि जनशक्ति र बजेट व्यवस्थापन चुनौतीका रुपमा छ ।

विभिन्न चुनौतीका बीचमा पनि प्रदेश सरकारले धेरै विकास र समृद्धिको आधार तयार गरेको छ भन्न खोज्नुभएको हो ?

– हो, प्रत्येक वर्ष आर्थिक वर्षको अन्त्यसँगै साउन र

भदौमा कर्मचारी प्रदेश कार्यालयमा नबस्ने समस्या थियो, त्यो अन्त्य गर्न म आफैं स्वयं पनि संलग्न भएर अनुगमनलाई तीव्र पारियो । यसबाट नतिजा राम्रो आयो, अहिले कार्यालयमा बस्ने वातावरण बन्यो । विभिन्न समस्यालाई किनार लगाउँदै प्रदेश सरकार अघि बढिरहेको छ । अघि बढ्ने सन्दर्भमा बाधा पन्छाउन विभिन्न प्रयास र प्रक्रिया अवलम्बन गरिएको छ । यस वर्ष नयाँ तथा बहुवर्षीय धेरै योजना बोलपत्रमा लागिसकेको छ । केही लाग्ने क्रममा छ । त्यसको परिणाम छिट्टै आउँछ ।

थुप्रै उपलब्धि सुनाउनुभएको छ, त्योभित्र पनि मुख्य केलाई लिनुहुन्छ ?

– विगतमा आन्दोलनका क्रममा बनेका मेडिकल कलेज बन्द हुने र नयाँ नखोल्नेदाको प्रभाव अहिले मुलुकको अर्थतन्त्रमा परेको छ । न्यूनतम पूर्वाधार नहुँदा अभिभावकले सन्तानलाई उच्च शिक्षा अध्ययन गर्न विदेश पठाउनु परिरहेको छ । यो हाम्रा लागि प्रत्यक्ष ठूलो क्षति हो । पछिल्लो समय देशमा उच्च शिक्षामा एमबिबिएसजस्ता स्वास्थ्यसँग जोडिएका थुप्रै कार्यक्रम अघि बढेका छन् । प्रदेशमा पनि पहिलोपटक एमबिबिएसको पढाइ सुरु भएको छ । एमबिबिएसका लागि हामीले पनि ५० सिट पाएका छौँ । यसमा ३८ वटा पूर्ण छात्रवृत्तिको कोटा छ । त्यो सिटमा नेपालको कुनाकाप्चाबाट विद्यार्थीको प्रतिनिधित्व छ । तर नेपाल सरकारबाट मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयलाई अनुदान दिने तर प्रदेश सरकारले स्थापना गरेको विश्वविद्यालयले अनुदान नपाउने अवस्था छ, त्यसलाई सच्याउन जरुरी छ । एमबिबिएसको पढाइको सुरुआत गर्नु प्रदेशको गौरव र ठूलो उपलब्धि हो । प्रत्येक निर्वाचन क्षेत्रमा पाँच किमी सडक कालोपत्र ठेक्का जाँदैछ त्यो उपलब्धिका रुपमा लिएका छौँ । प्रत्येक निर्वाचन क्षेत्रमा पुल, रोजगार केन्द्र, मोडल स्कुल, एजुकेसन पार्कको अवधारणा कार्यान्वयनमा जाँदैछ । यो महत्वपूर्ण उपलब्धि हो ।

कार्यसम्पादन गर्ने सिलसिलामा प्रदेश सरकारले के कस्ता समस्या र चुनौती झेल्नु पर्‍यो ?

– आर्थिक स्रोत अभाव (फन्डक्राइसिस) सबैभन्दा ठूलो चुनौती हो । राज्यबाट पाउनुपर्ने अनुदान लिन समस्या छ । मधेश प्रदेश कृषिमा आधारित क्षेत्र हो । पैसा भएर पनि किसानलाई समयमा मलखाद्य दिन सकिएको छैन । केन्द्र सरकारले खरिद गरेको मल निर्धारण भएको कोटाअनुरूप माल पाइन्छ । भविष्यमा यसलाई सल्टाएर जानुपर्नेछ । यो प्रदेश औद्योगिक केन्द्रका रुपमा छ । यहाँ लगानीकर्ता उद्योग खोल्न आउँछन् तर उनीहरूलाई विद्युत्, जग्गाको व्यवस्था तथा राजस्व छुट र सहयोग गर्न सक्छौँ । त्यो सबै अधिकार केन्द्रसँग छ । त्यो पनि समस्याकै रुपमा छ ।

मधेशलाई सुविधासम्पन्न क्षेत्रका रुपमा हेरिने तथा चर्चा र परिचय गराइँदै आएको सन्दर्भमा विकास भनेको के रहेछ भन्ने लाग्छ ?

– समथर जग्गा भएका हुनाले तराईलाई सुविधा होला भनेर हेर्ने र बुझ्ने गरिन्छ तर सेवा प्रवाह र अरू हिसाबले असुविधा माल छ । मधेश प्रदेशले सबै मौसममा साना ठूला सबै खाले विपद् भेल्लु परिरहेको छ । अहिले अत्यधिक चिसोले मानिसको मृत्यु भइरहेको छ । कैयौँ मानिस सामान्य घर, गरिबी ओढ्ने/ओच्छाउने लुगाको अभावले कठ्याङ्ग्रिएर समस्यामा छन् । गर्मीयाम लाग्नसाथ आगलागीबाट ठूलो जनधनको क्षति ब्यहोर्नुपर्छ । आगलागीमा सयौँ घर एकैचोटि जल्न पुग्छन् । भूकम्प गएको क्षेत्रमा प्राधिकरण गठन गरेर सरकारले नै घर बनाइदिने गर्छ । आगलागीबाट एक सयको सङ्ख्यामा घरगोठ जलेर नष्ट भए पनि कुनै प्राधिकरणले घर बनाई दिँदैन । बाढीले घर बगाउने र खेतीबाली डुबानबाट नष्ट हुन्छ । प्रदेश सरकारले यसपटकदेखि बीमा गरी घर जल्यो भने तीन लाखसम्म क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्थासहितका कार्यक्रम ल्याएको छ ।

जनताले अनुभूत र सेवासुविधा प्राप्त गर्ने रुपान्तरणकारी योजना प्रदेश सरकारले बनाएको छ ?

–राज्यले सबै क्षेत्रमा तत्काल नतिजा दिन सक्ने अवस्था हुन्न । विधि र प्रक्रिया पूरा गर्न केही समय लाग्न सक्छ । एक वर्षका लागि बनाइएको बजेट कार्यान्वयन भएर नतिजा नआएसम्म अवस्थाको मूल्याङ्कन गर्न सकिन्न । हरेक आयोजनाको जग निर्माणमा प्रशस्त समय र पैसा लाग्न सक्छ । त्यो पाटोलाई हेरिनुपर्छ । अहिले जग हाल्ने काम भएको छ । केही प्रगति भएन भन्ने कोणबाट माल विश्लेषण गरिनु हुन्न । केही समयपछि नतिजा आउँछ, अनि देखिनेगरी काम फटाफट अघि बढ्छ ।

तपाईंले प्रदेशको नेतृत्व सम्हालेपछि सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका सरकारबीचको सहयोग, समन्वय र सहकार्य कस्तो पाउनुभएको छ ?

– स्थानीय तहको नेतृत्व गर्दै एक कार्यकाल चलाएको अनुभव मसँग छ । मुख्यमन्त्री हुँदा काम गर्न जति गाह्रो छ, त्यति चुनौती स्थानीय तहमा छैन । इच्छाशक्ति, आँट, बजेट र ‘भिजन’ भएमा नतिजा दिने गरी स्थानीय तहमा काम तुरुन्त गर्न सकिन्छ । एउटाले अर्काैलाई दोषारोपण गर्नेतर्फ नभई देश र जनताको हितमा काम गर्न आवश्यक छ । स्थानीय तहको संरचना नभएको भए कोराना महामारीविरुद्धको लडाइँ निकै चुनौतीपूर्ण हुन्थ्यो । अहिले स्थानीय तह र प्रदेश सरकारले पाउनुपर्ने अनुदानमा हाम्रो चित्त बुझ्न सकेको छैन ।

प्रदेशलाई हेर्ने दृष्टिकोण र उपलब्ध गराउने बजेटका सन्दर्भमा सोचमा परिवर्तन आउनुपर्छ । स्थानीय तहले साना प्रदेशले मध्यम र केन्द्रले ठूलो योजना बनाउनुपर्छ । तीनवटै तहले एकैखाले योजना बनाउने कार्य रोकिनुपर्छ । कुन योजना कसको भनेर परिभाषा गर्न सक्ने अवस्था छैन । यी विषयमा आगामी दिनमा सोघ्न र छलफल गर्नुपर्नेछ ।

संविधानको अनुसूची ६ मा

प्रदेशको एकल अधिकार प्रयोगसम्बन्धी प्रावधानको अभ्यास, कार्यान्वयनको अनुभव कस्तो छ ?

– संविधानले धेरै विषयवस्तुको प्रदेशको एकल अधिकार र साझा सूचीमा राखेको छ । अहिलेसम्म आइपुग्दा सङ्घले ती अधिकार आफूमै निहित होस् भन्ने चाहना राखेको देखिन्छ । हामीले पनि हाम्रो क्षेत्रभित्र आउनुपर्छ भनेर वकालत गरिरहेका छौँ । तर अहिले त्यो स्तरको परिपक्वता र जनशक्ति दिन खोजिरहेको देखिन्न । हामीले एकल सूचीमा रहेको गुठीको विधेयकको मस्यौदा गर्न कोसिस गरिरहेका छौँ । साझा तथा एकल सूचीमा रहेको प्रहरी ऐन नहुँदा कार्यसम्पादन प्रभावकारी तुल्याउन चुनौती भइरहेको छ ।

संविधान संशोधनको विषय उठेको छ, यसलाई यहाँले कसरी हेर्नुभएको छ ?

– संविधान संशोधन एउटा भेग विषय हो । संविधान जारी गरेकै बखत मधेशवादी दलहरूले केही विषयमा असहमति जनाएका थिए । हामीले संविधानमा भएका सबै प्रावधान खराब भनेको होइन । केही धारामा संशोधनको आवश्यकता छ । त्यो हुनुपर्छ । तर संशोधनका नाममा मधेशले पाएको अधिकार, गणतन्त्र, सङ्घीयताजस्ता उपलब्धिका बारेमा कतैबाट प्रश्नचिह्न गरिन्छ त्यो स्वीकार्य हुँदैन । संशोधनसम्बन्धी महत्वपूर्ण विषयमा सबैको सरसल्लाह र चासो लिएर माल निर्णयमा पुग्न जरुरी छ । संशोधनको आवश्यकताका आधारमा अघि बढ्नुपर्छ । हाम्रो पार्टीले नौलो गणतन्त्रको पक्षमा आफूलाई उभ्याउँदै आएको छ । संविधानमा सरकार गठन भएको दुई वर्ष पुरा नभई विश्वास र अविश्वासको मत ल्याउन पाइन्न भनियो तर यसबीचमा गलत प्रयोग भए । अस्थिर राजनीति अन्त्य गर्न प्रत्यक्ष निर्वाचनबाट कार्यकारी चुनिनुपर्छ भन्ने हाम्रो मान्यता हो । अरूले गरेका असल अभ्यासहरूलाई हामीले आत्मसात् गर्नुपर्छ । नेपालमा भएको समावेशीका विषयलाई

विश्व समुदायले राम्रो अभ्यासका रुपमा ग्रहण गरेको छ ।

प्रदेशमा कर्मचारी टिकाउ र विकास निर्माणमा भइरहेको ढिलाइप्रति उठेका गुनासाप्रति यहाँको भनाइ र बुझाइ के हो ?

– निजामतीलाई मुलुकको स्थायी सरकार भनिरहँदा कर्मचारीतन्त्रको सोचमा अझै सङ्घीयता र लोकतन्त्र आएको महसुस गर्न सकिएको छैन । अहिले पनि कर्मचारीमा केन्द्रीकृत मानसिकताबाट ग्रसित छन् । एकपटक लोक सेवा पास गरेपछि ‘फिक्स डिपोजिट’जस्तो रुपमा बुझ्नुभएको छ । कार्यसम्पादन र सेवा प्रवाहका आधारमा मूल्याङ्कन विधि आवश्यक छ । कर्मचारीतन्त्रमा जवाफदेहिताको अभाव छ । जबसम्म राज्यको कुर्सीमा रहेका व्यक्तिले सेवा प्रवाहलाई सहज र सरल रुपमा उपलब्ध गराउने विषयलाई आत्मसात् गर्दैनन् त्यो नभएसम्म सुशासन र सेवा प्रवाह चुस्त हुन सक्दैन । कर्मचारीतन्त्रमा आफ्नो हित र स्वार्थ जोडिएका कामलाई जस्तोसुकै जटिल भए पनि सुल्झाउने तर अरूले ल्याएकालाई प्रश्न खडा गर्ने प्रवृत्ति देखिन्छ । विकास निर्माणको कार्य अघि बढाउने सम्बन्धमा सरकार र निर्माण व्यवसायीबीच दुवैतर्फ समस्या छ । बहुवर्षीय योजनाका लागि तोकिएको समय सीमाका आधारमा रकम विनियोजन हुन सकेको देखिन्न ।

विनियोजन र निकासालाई

कार्यतालिका बनाएर बाध्यात्मक बनाउनुपर्छ । अर्कोतर्फ बोलपत्र आह्वान गर्दा लागत मूल्यभन्दा ५० प्रतिशतभन्दा तल झरेर बोलपत्र हाल्ने र परिसकेपछि कामै नगर्ने प्रवृत्ति छ । ३ वर्षको ठेक्कालाई १० वर्षसम्म काम नगरेर म्याद थपेको थपै गर्ने गलत प्रवृत्ति अब रोकनुपर्छ । उसको प्रस्तुति र प्रगतिका आधारमा भुक्तानी दिने प्रक्रिया अघि बढाउनुपर्छ । उपकरण र जनशक्तिको समेत मूल्याङ्कन गरी ‘टेन्डर’ स्वीकृत गर्नुपर्छ । राज्यले पनि प्रतिबद्धता अनुसारको पैसा समयमा छुट्याउनुपर्छ । दुवैतर्फ नभइरहेको तालमेल सुधार गर्नुपर्छ ।

कानुन निर्माणमा मधेश प्रदेशले गरेको कोसिस र प्राप्त उपलब्धि के कस्ता छन् ?

– प्रदेश मुख्यमन्त्रीको जिम्मेवारीमा आएपछि सात वर्षदेखि थन्किरहेको निजामती कर्मचारीसहित चारवटा ऐन पास गरिसकिएको छ । भाषासम्बन्धी विधेयकको मस्यौदा गरी पठाइएको छभने गुठीसम्बन्धी पठाउने क्रममा छौँ । पर्यटन र युवा तथा खेलकुदको पास भइसकेको छ । कानुन निर्माणमा हामीले गति लिएका छौँ ।

विकास, पूर्वाधार निर्माण, सुशासन र समृद्धिको पर्खाइमा रहेका प्रदेशवासीलाई यहाँको

सन्देश केही छ ?

– हामीलाई अहिले सबै कुरा चोखो र राम्रो चाहिएको छ । त्यसका लागि हामी आफैंको पनि जिम्मेवारी हुनुपर्छ । हामी जस्तो प्रणाली र परिवेशमा छौँ, त्यही आधारमा अघि बढ्नुपर्छ । चुनावमा विचार नै नपुग्दाई प्रतिनिधि चुन्ने अनि गाली सुरु गरिहाल्ने प्रवृत्ति छ । संवैधानिक व्यवस्थाअनुरूप अधिकार नै नभएका प्रदेश र सङ्घीय ‘माननीय’लाई विकास निर्माणसँग जोडेर किन गाली ? उहाँहरूलाई अधिकार नै केछ र ? तथापि मत दिएका जनताले बाटो निर्माण, नदी नियन्त्रण, विद्यालय सञ्चालन, रासायनिक मलको सहजताजस्ता उठाउने कार्य भने अस्वाभाविक होइन । कतिपय विषय यस्ता जटिल हुन्छन् । उदाहरणका लागि दुई देश सरकारबीचको सहमतिका आधारमा माल रासायनिक मल खरिद गर्न सकिन्छ । अन्यथा प्रदेश सरकारले पैसा भए पनि किन्न सकिँदैन । त्यो पक्षलाई मतदाताले बुझ्दैन । अर्कातर्फ जिताएर पठाएपछि नतिजा खोज्नलाई अन्यथा रुपमा लिन मिल्दैन । बजेट, अधिकार र क्षेत्राधिकार नबुझी धेरै अपेक्षा गरियो भने त्यो कसरी सम्भव होला ? पाँच कक्षामा पढ्ने विद्यार्थीलाई डाक्टर भएर शल्यक्रिया गर भनेजस्तो हुन जान्छ । प्रदेश सरकार अहिले विकास र समृद्धिमार्फत जनतालाई सरल र सहज रुपमा सेवा प्रवाह उपलब्ध गराउने कार्यमा समर्पित छ । रासस